

خطِ پوئس بَلدِه ايمانداراي رُوم

پيشگفتار

پوئس اي خط ره بَلدِه ايمانداري رُوم بخاطري نوشته كد كه ميخاست جماعتِ ايماندارِ رُوم ره مُلاقات كنه. مقصدِ پوئس اي بُود كه چند وخت دَ مينكل ايمانداراي رُوم خدمت كنه و بعد ازو دَ كومكِ ازوا دَ اسپانيا بوره، مگم پيش از سفر بايد خود خُو و عقیده خُو ره بَلدِه ازوا معرفي مُوكد.

پوئس دَ امزي خط دَ باره مسيح، نجات، ايمان، رابطه بين يهود و غير يهود و رابطه بين ايمانداري مسيح و حكومت توره مُوكيه و ايمان دَ مسيح و عملي كدون شي ره دَ زندگي روزمره تشریح مُونه. او بيان مُونه كه چي رقم خُدا دَ وسيله فيض، مردُم ره قد خُو آشتي دلجي كد و مُوكيه كه يهود و غير يهود لازم آسته كه رابطه خُو ره قد خُدا جور كنه، چُون پگ انسان ها يگ رقم زير بارِ گناه آسته. پوئس بيان كده مُوكيه كه امو فيض، عيسى مسيح آسته و مردُم دَ وسيله ايمان اوردو دَ مسيح ميتنه قد خُدا آشتي كنه و صاحبِ زندگي نو دَ مسيح شنه و از قيدِ گناه و مرگ خلاصي پيدا كنه.

پولس امچنان د فصل های ۹ تا ۱۱ بیان مونه که ایمان نوردون مردم یهود د عیسی بحیث مسیح دزی معنی نیسته که خدا اونا ره رد کده؛ پس مردمای غیر یهود نباید یهودیا ره خار-و-حقیر حساب کنه، چراکه د آخر مردم یهود ام د عیسی ایمان میره.

فهرستِ عنوانها

دعا و سلام (فصل ۱، آیه ۱)

شوق و علاقه پولس بلده دیدون ایماندارای روم (۱:۸)

غضبِ خدا د ضدِ مردمای بے ایمان (۱:۱۸)

قضاوتِ عادلانه خدا (۱:۲)

یهودیا و شریعت (۲:۱۷)

وفاداری خدا (۱:۳)

هیچ کس د حضورِ خدا نیک حساب نموشه (۳:۹)

عدالت د وسیله ایمان (۳:۲۱)

ابراهیم د وسیله ایمان عادل حساب شد (۴:۱)

صلح و آشتی قد خدا (۵:۱)

آدم و مسیح (۵:۱۲)

مردو و زنده شدو قد مسیح (۶:۱)

یگ مثال از رابطه زن و شوی (۷:۱)

کش-و-گیر کدو قد گناه (۷:۷)

زندگی دَ هِدَايَتِ رُوحِ خُدا (۱:۸)
بُزُرُگي و جِلالِ آينده (۱۸:۸)
مُحَبَّتِ خُدا دَ ايمانداراي عيسيٰ مسيح (۳۱:۸)
اِنْتِخَابِ شُدونِ قَوْمِ اِسْرَائِيلِ (۱:۹)
بِے ايماني قَوْمِ اِسْرَائِيلِ (۳۰:۹)
نِجَاتِ بِلدِه پِگ (۵:۱۰)
رَحْمَتِ خُدا دَ بِلِه باقِي مَنده هاي قَوْمِ اِسْرَائِيلِ (۱:۱۱)
رَحْمَتِ خُدا بِلدِه پِگ اَسْتِه (۲۵:۱۱)
زندگی دَ خِدْمَتِ خُدا (۱:۱۲)
اِطَاعَتِ کدو از حُکمرانا (۱:۱۳)
مُحَبَّتِ کُنيد، چِراکه وخت کم مَنده (۸:۱۳)
قَبُولِ کدونِ يِگدِيگِه (۱:۱۴)
زندگی کدو بِلدِه خوشي دِيگرو (۱:۱۵)
پوُلَسِ خِدْمَتِگارِ مَرْدُمایِ غَيْرِ يَهُودِ (۱۴:۱۵)
تَصْمِيمِ پوُلَسِ بِلدِه دِيدونِ ايمانداراي رُومِ (۲۳:۱۵)
دُعا و سِلامِ پوُلَسِ بِلدِه ايمانداراي رُومِ (۱:۱۶)
هِدَايَتِ اِخِرِ (۱۷:۱۶)

۱ از طرفِ پولُس، غُلامِ عیسیٰ مسیح که کُوی شُد تا رَسولِ بَشَه و جدا شُد بَلَدِه اِعلانِ خوشخبری خُدا^۲ که خُدا پیش از پیش از طَریقِ انبیای خُو دَ نِوِشْتِه های مُقَدَّس وعده کُود. ای خوشخبری دَ بارِه باچِه شی آسْتِه که او دَ مُطابِقِ جِسم از نسلِ داوود پیدای شُد^۴ و قدِ قُدرت دَ مُطابِقِ روحِ اَلْقُدس دَ وَسِیلِه دُوباره زنده شُدو از مُرده ها «باچِه خُدا» معرفی شُد، یعنی مَولای مو عیسیٰ مسیح.^۵ دَ وَسِیلِه ازو مو فِیضِ یافتی و رَسول شُدی تا از مینکلِ تمامِ مِلَّت ها مردُم ره بخاطرِ نامِ ازو دَعَوَتِ کُنِی که اِطاعَتِ کده ایمان بیره^۶ که شُمو ام دَ مینکلِ ازوا کُوی شُدِه های عیسیٰ مسیح آسْتِید.^۷ بَلَدِه تمامِ عزیزای خُدا که دَ شارِ رُوم آسْتِید و کُوی شُدِید تا مُقَدَّسین بَشِید: فِیض و سلامتی از طرفِ آتِه مو خُدا و مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ شُمو شُنِه.

شَوَق و علاقه پولُس بَلَدِه دیدونِ ایماندارای رُوم

۸ دَ قَدَمِ اوّل، خُدای خُو ره دَ وَسِیلِه عیسیٰ مسیح بخاطرِ پگ شُمو شُکر-و-سپاس مَوگُم، چُون ایمان شُمو دَ سراسرِ دُنیا مشهُور شُدِه.^۹ خُدای که ما او ره قد روح-و-روان خُو دَ وَسِیلِه اِعلانِ خوشخبری باچِه شی خِدْمَتِ مَوْنَم، شاهدِ مه آسْتِه که ما شُمو ره همیشه یاد کده^{۱۰} دَ دُعا های خُو هر وخت درخاست مَوْنَم که بِلَاخِرِه از یگو طَریقِ کامیاب شُنم تا اگه

خاستِ خُدا بَشه دَ پيش شُمو بييم. ^{۱۱} چُون کَلو شَوَق دَرُم که شُمو ره بِنِگَرَم تا تَحْفِه

روحانی ره دَز شُمو پِرَسَنَم که شُمو قَوی شُنید؛ ^{۱۲} یعنی تا یِگجای دَ وَسِیلَه ایمانِ یِگدِیگِه

خُو تشویق شُنی، ام مه و ام شُمو. ^{۱۳} آی پَرارو، ما نَمیخایم که شُمو بے خبر بَشید، ما بار

ها قَصَد کُدم که دَ پيش شُمو بييم، مگم تا آلی ره یِگو چيز مانع آمدون مه شُده. ما

میخایم که دَ مینکل از شُمو ام یِگو ثمر دَشته بَشَم، امو رقم که دَ مینکل دِیگِه مردُمای غیر

یهُود دَرُم. ^{۱۴} ما ام دین دارِ یونانیا و بَرَبَریا اَسْتَم و ام از دانایو و نادانا. ^{۱۵} امزی خاطر ما

کَلو شَوَق دَرُم که خوشخبری ره بلده از شُمو که دَ رُوم اَسْتید، ام اِعلان کُنم.

^{۱۶} ما از اِعلانِ خوشخبری نَنگ نَدَرُم، چُون قَدَرَتِ خُدا بلده نجاتِ هر کسی اَسْتِه که ایمان

بیره، اوّل بلده مردُم یهُود و بعد ازو بلده مردُم غیر یهُود. ^{۱۷} چُون دَ وَسِیلَه خوشخبری

عدالتِ خُدا بَرَمَلا شُده موره، از طَرِیقِ ایمان بلده ایمان؛ امو رقم که نوشته شُده: ”

شخصِ عادِل دَ وَسِیلَه ایمان زندگی مونه.“

غَضَبِ خُدا دَ ضِدِ مردُمای بے ایمان

^{۱۸} غَضَبِ خُدا از عالمِ باله دَ ضِدِ تمام بے خُدایی و شرارتِ کسای ظاهر شُد که دَ وَسِیلَه

شرارتِ خُو مانع حقیقت موشه. ^{۱۹} چُون چیزی ره که انسان دَ باره خُدا فامیده میتنه، بلده

ازوا معلومدار اَسْتِه، چراکه خُدا او ره بلده ازوا معلومدار کده. ^{۲۰} چُون چیزای ازو که دیده

نموشه، یعنی قَدَرَتِ اَبَدی و ذاتِ اِلَهی شی از شَرُوعِ خَلقَتِ عالم دَ وَسِیلَه چیزای که او

جور کده بطورِ واضح فامیده و دیده موشه؛ پس اونا بانه ندره. ^{۲۱} چُون اگریه اونا خُدا ره شَنخت، ولے اُو ره بحیثِ خُدا اِحترام نکد و از شی شکرگزاری نکد، بلکه د خیالات خُو باطل شد و دل های نادان ازوا تریک شد. ^{۲۲} اونا ادعا موكد که دانا آسته، مگم لَوډه شد ^{۲۳} و جلالِ خُداي نیست ناشدنی ره قد بُت های که همشکلِ انسانِ نیست شدنی یا مرغکو یا چارپایا و یا خزندگو بود، تبدیل کد.

^{۲۴} امزی خاطر خُدا اونا ره د وسیله شهواتِ دل های ازوا د نپاکی تسلیم کد تا د مینکل خودون خُو جسمای خُو ره بے حرمت کُنه؛ ^{۲۵} اونا حقیقتِ خُدا ره قد دروغ تبدیل کد و چیزای خَلق شده ره د جای خالقِ عبادت و خدمت کد، د حالیکه تنها خُدا تا ابد لایقِ ستایش آسته. آمین.

^{۲۶} امزی خاطر خُدا اونا ره د هوس های شرم آورِ ازوا تسلیم کد. حتی خاتونوی ازوا رابطه جنسی طبیعی ره د غیر طبیعی تبدیل کد. ^{۲۷} و د عینِ رقم مردا ام رابطه جنسی طبیعی ره قد خاتونو ایله کده د آتشِ شهوت بلده یگدیگه خُو در گرفت. مرد قد مرتکب اعمالِ شرم آور شد و د وجود خُو جزای گناه خُو ره دید که حقدار شی بود. ^{۲۸} و ازی که اونا شناختِ خُدا ره باارزش ندنست، خُدا اونا ره د یگ فکرِ فاسد تسلیم کد تا کارای ره انجام بدیه که مناسب نییه. ^{۲۹} اونا پُر از هر رقم بے عدالتی، شرارت، حرص-و-طمع و کینه آسته، پُر از حسد، قتل، نزاع، مکر و بد نیتی. اونا غیبت گر، ^{۳۰} تهمت گر، از خُدا بدبر، بے ادب،

مغرور، لافک و منشه شرارت آسته و از آید آتہ-و-آپہ خو نموشه؛ ^{۳۱} اونا لوڈه، بے وفا، بے احساس و بے رحم آسته. ^{۳۲} باوجود که اونا حکم خدا ره میدنه که کسای که امی رقم کارا ره انجام میدیه سزاوار مرگ آسته، ولے اونا نه تنها امی کارا ره موکنه، بلکه د کسای که انجام میدیه، آفرین ام موگیه.

قضاوت عادلانه خدا

۲ پس تو هیچ بانه نداری، ای آدمی که قضاوت مونی، هر کسی که بشی؛ د حقیقت د باره هر چیزی که دیگر ره قضاوت موکنی، تو خود ره محکوم مونی؛ چون تو که قضاوت مونی، خود تو ام امو کارا ره انجام میدی. ^۲ مو میدنی که قضاوت خدا د بله کسای که امی رقم کارا ره انجام میدیه، برحق آسته. ^۳ پس تو ای آدمی که د بله انجام دهنده های امزی کارا قضاوت مونی و خود تو ام امو چیزا ره موکنی، آیا گمان مونی که از قضاوت خدا دوتا کده میتنی؟ ^۴ یا که مهربانی، بردباری و صبر بے اندازه ازو ره ناچیز حساب مونی؟ آیا تو نموفامی که مهربانی خدا تو ره سون توبه هدایت مونه؟ ^۵ لیکن بخاطر کله شخی و دل ناتوبه خو تو بلده خو غضب ذخیره مونی بلده روز غضب و ختیکه قضاوت عادلانه خدا ظاهر موشه. ^۶ چون خدا د هر کس مطابق اعمال شی اجرا جزا میدیه: ^۷ د کسای که قد صبر-و-حوصله کار نیک انجام دده د طلب جلال و عزت و زندگی از بین نرفتنی آسته، خدا زندگی ابدی میدیه؛ ^۸ لیکن کسای که خودخاه آسته و از حقیقت

إِطَاعَتِ نَمُونَه، بَلَكِهْ اَز شَرَارَت، بَلَدِه اَزوا قار و غَضَبِ مُقَرَّر اَسْتِه. ^۹ مُصِيبَت و پَرِيشَانِي بَلَدِه جَانِ هَر اِنْسَانِي اَسْتِه كِه كَارِ بَد كُنِه، اَوَّل بَلَدِه يَهُود، بَعْد اَزو بَلَدِه غَيْرِ يَهُود، ^{۱۰} لِيَكِن بَلَدِه هَر كَسِي كِه كَارِ نِيَك كُنِه جَلال، عِزَت و اَرَامِش اَسْتِه، اَوَّل بَلَدِه يَهُود، بَعْد اَزو بَلَدِه غَيْرِ يَهُود، ^{۱۱} چُون خُدا اَز كَسِ طَرَفدَارِي نَمُوكُنِه.

^{۱۲} تَمَامِ كَسَاي كِه بَدُونِ شَرِيعَتِ كُنَاه كَدِه، اَمِچُنَانِ بَدُونِ شَرِيعَتِ نَابُودِ مَوْشِه و تَمَامِ كَسَاي كِه دَ قَيِدِ شَرِيعَتِ كُنَاه كَدِه، دَ وَسِيَلِه شَرِيعَتِ قِضَاوَتِ مَوْشِه. ^{۱۳} چُون كَسَاي كِه شَرِيعَتِ رِه مِيَشَنَوِه دَ نَظَرِ خُدا عَادِلِ حِسَابِ نَمُوشِه، بَلَكِهْ كَسَاي كِه شَرِيعَتِ رِه دَ جَاي مِيرِه، عَادِلِ حِسَابِ مَوْشِه. ^{۱۴} وختِي مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ كِه شَرِيعَتِ نَدَرِه، اَحْكَامِ شَرِيعَتِ رِه طَبِيعَتَاً دَ جَاي مِيرِه، اُونَا بَاوَجُودِ كِه شَرِيعَتِ نَدَرِه، خُودُونِ شِي بَلَدِه خُويِگِ شَرِيعَتِ اَسْتِه. ^{۱۵} اُونَا نِشُو مِيَدِيَه كِه مُقَرَّرَاتِ شَرِيعَتِ دَ دِلِ هَايِ اَزوا نِوِشْتِه يِه و وِجْدَانِ اَزوا دَ اِي بَارِه شَاهِدِي مِيَدِيَه، چَرَاكِه فِكْرَايِ اَزوا يَا اُونَا رِه مَلَامَتِ مُوَكُنِه يَا اَزوا دِفَاعِ مُونِه. ^{۱۶} دَ مُطَابِقِ خُوشخَبْرِي كِه مَا اِعْلَانِ مُونِم، اِي كَارِ دَ رُوزِي رُخِ مِيَدِيَه كِه خُدا فِكْرَايِ تَاشِه اِنْسَانِ هَا رِه دَ وَسِيَلِه عِيَسِيْ مَسِيحِ قِضَاوَتِ مُوَكُنِه.

يَهُودِيَا و شَرِيعَتِ

^{۱۷} پَس اِگِه تُو خُودِ رِه يَهُودِ مُوَكِي و دَ شَرِيعَتِ تَكِيَه مُونِي و دَ بَارِه رَابِطِه خُو قَدِ خُدا لَافِ مِيَزَنِي، ^{۱۸} تُو كِه خَاسْتِ-و-اِرَادِه اَزو رِه مِيَدَنِي و چِيَزَايِ بَهْتَرِيْنِ رِه اِنْتِخَابِ مُونِي، چَرَاكِه

از شریعت هدایت گرفته، ^{۱۹} و یقین داری که بلده کورا راهنما آستی و بلده کسای که د
 تربیکی آسته نور، ^{۲۰} تو که اصلاح کونده جاهلا آستی و معلم آدمای نارسیده و د شریعت
 صورت معرفت و حقیقت ره داری، ^{۲۱} و تو که دیگر ره تعلیم میدی، چرا خود ره تعلیم
 نمیدی؟ تو که د ضد دزی و عظ مونی، چرا خود تو دزی مونی؟ ^{۲۲} تو که موی، کس باید
 زنا نکنه، چرا خود تو زنا مونی؟ تو که از بت ها نفرت داری، چرا بت خانه ها ره غارت
 مونی؟ ^{۲۳} تو که د باره شریعت لاف میزنی، چرا قد میده کدون شریعت د خدا بی احترامی
 مونی؟ ^{۲۴} چون امو رقم که نوشته شده: ”بخاطر از شمو د ضد نام خدا د مینکل مردم غیر
 یهود کفرگویی موشه.“

^{۲۵} اگه شریعت ره د جای بیری، ختنه شدو فایدمند آسته؛ ولے اگه شریعت ره میده کنی،
 ختنه تو مثل ناختنگی موشه. ^{۲۶} پس اگه آدم ناختنه احکام شریعت ره د جای میره، آیا
 ناختنگی ازو ختنه حساب نموشه؟ ^{۲۷} امو کسی که جسماً ختنه نشده، ولے شریعت ره د
 جای میره، تو ره محکوم مونه، تو ره که نوشته شریعت و ختنه داری، مگم شریعت ره
 میده مونی. ^{۲۸} چون او که د ظاهر یهودی آسته، یهودی حقیقی نییه و نه ام ختنه ظاهری
 که د جسم آسته، ختنه حقیقی یه، ^{۲۹} بلکه یهودی حقیقی کسی آسته که د باطن یهودی یه
 و ختنه حقیقی امو آسته که د قلب د وسیله روح انجام شده، نه د مطابق نوشته شریعت.
 امی رقم شخص نه د وسیله انسان، بلکه د وسیله خدا تعریف-و-توصیف موشه.

۳ پس فایده یهود بودو چی آسته؟ یا ختنه شدو چی آرزش دَره؟^۲ آلبته کلو آرزش دَره از هر نگاه: اوّل ای که کلام خُدا دَ یهودیا امانت دده شد.^۳ اگه بعضی ازوا بے وفا بود، چی؟ آیا بے وفایی ازوا وفاداری خُدا ره باطل مونه؟^۴ هرگز نه! بلکه خُدا راستگوی آسته، ولے پگِ انسانا دروغگوی؛ امو رقم که نوشته شده:

”تاکه تُو دَ توره های خُو برحق ثابت شنی

و دَ قضاوت خُو پیروز شنی.“

۵ لیکن اگه بے عدالتی ازمو عدالت خُدا ره نشو میدیه، چی بُگی؟ آیا بُگی خُدا بے انصاف آسته وختیکه غَضَب مونه؟ - ما دَ طریقه انسان توره موکیم؛^۶ هرگز نه! دَ ای صورت، خُدا چطور میتنه که دُنیا ره قضاوت کنه؟^۷ اگه دروغجویی ازمه دَ مقابلِ راستی خُدا باعث موشه که بزرگی-و-جلالِ ازو کلو شنه، پس چرا ما هنوز دَ عنوانِ گناهکار محکوم موشم؟^۸ اگه ای حقیقت دَره چرا نگی، امو رقم که بعضی کسا دَ بله ازمو تهمت کده که مو موگی: ”بیید که بدی کنی تا نیکی دَ وجود بییه؟“ محکوم شدونِ ازوا مُنصفانه آسته.

هیچ کس دَ حُضُورِ خُدا نیک حساب نَمُوشه

۹ پس چی بُگی؟ آیا مو یهُودیا از دِیگرو کده خُوبتر آستی؟ هرگز نه! چُون مو پیشتر دَلیل اُردی که ام یهُودیا و ام غَیر یهُودیا دَ بَندِ گُناه آسته. ۱۰ امو رقم که نُوشته یه:

”هیچ کس عادل نیسته، حتی یگ نفر ام نه.

۱۱ هیچ کس نییه که بُفامه

و هیچ کس نیسته که دَ طلبِ خُدا بشه.

۱۲ پگ گُمراه شُده، اونا قتی بے آرزش شُده؛

هیچ کس نیسته که کار نیک انجام بَدیه،

حتی یگ نفر ام نه.

۱۳ ”کُوکِ ازوا مِثلِ قَبْرِ واز آسته

و اونا قد زبونای خُو بازی میدیه.

”دَ زِيرِ لَبَايِ ازوا زارِ كَبْچِه مار آسته.“

”^{۱۴} دانِ ازوا پُر از لعنت و تلخی آسته.“

”^{۱۵} پایای ازوا بَلدِه ریختندونِ خُون تیز آسته؛

”^{۱۶} تباهی و بدبختی راه-و-کارِ ازوا آسته

”^{۱۷} و راهِ صلح-و-سلامتی ره نَمیدنه.“

”^{۱۸} ترسِ خُدا دَ پیشِ چیمای ازوا نییه.“

”^{۱۹} آلی مو میدنی، هر چیزی که شریعتِ مَوگیه بَلدِه کسای مَوگیه که دَ بَنَدِ شریعتِ آسته تا هر دان بسته شُنه و تمامِ دُنیا دَ پیشِ خُدا حسابِ دِه بَشه. ”^{۲۰} چُون هیچِ اِنسانِ قَدِ اِجرا کدونِ کارایِ شریعتِ دَ نظرِ خُدا عَادِلِ حسابِ نَموشه، چراکه دَ وسِیلِه شریعتِ شناختِ گُناهِ حاصِلِ مَوشه.

عدالتِ دَ وسِیلِه ایمان

”^{۲۱} مگم آلی جدا از شریعت، عدالتِ خُدا بَرَمَلا شُدِه، اَمو رقمِ که خودِ شریعتِ و پیغمبرا

شاهدی میدیه؛ ^{۲۲} و عدالتِ خدا دَ وسیله ایمان دَ عیسیٰ مسیح بلده تمام کسای آسته که ایمان میره. چون دَ بینِ انسان ها هیچ فرق وجود ندره، ^{۲۳} چراکه پگ گناه کده و از بزرگی-و-جلالِ خدا دور منده، ^{۲۴} مگم دَ وسیله فیضِ خدا مُفت-و-رایگان عادلِ حساب موشه، دَ واسطه فدیّه که دَ مسیح عیسیٰ وجود دره. ^{۲۵} خدا او ره بحیثِ کفارِه گناه پیش کد که خون شی ریخته شنه و از طریقِ ایمان دَ زو بخششِ گناه حاصل شنه تا خدا عدالت خور ره نشو بدیه. او بخاطرِ بُرداریِ الهی خور از گناهای که سابق انجام شده بود، تیر شد ^{۲۶} تا عدالت خور ره دَ زمانِ حاضر نشو بدیه و ثابت کنه که او عادلِ آسته و کسای ره که دَ عیسیٰ ایمان میره، ام عادلِ حساب مونه.

^{۲۷} پس آیا بلده افتخار کدو جای آسته؟ نه، از بین رفته. دَ وسیله کدم شریعت؟ آیا دَ وسیله شریعتِ اعمال؟ نه، بلکه دَ وسیله شریعتِ ایمان. ^{۲۸} چون مو دزی عقیده آستی که یگ انسان دَ وسیله ایمان، جدا از کارای شریعت عادلِ حساب موشه. ^{۲۹} آیا خدا تنها خدای یهودیا آسته؟ خدای غیر یهودیا ام نبیه؟ البته که از غیر یهودیا ام آسته، ^{۳۰} چراکه خدا یگ آسته و او ختنه شده ها ره از روی ایمان عادلِ حساب مونه و ناخنه ها ره دَ وسیله ایمان. ^{۳۱} پس آیا مو شریعت ره دَ وسیله ایمان باطل مونی؟ هرگز نه! بلکه مو شریعت ره اُستوار موکنی.

ابراهيم د وسيله ايمان عادل حساب شد

۱۴ پس چيز خيل ره بگي كه ابراهيم پيدا كد، امو كه د مطابق جسم بابه گلون مو آسته؟
۱۵ اكه ابراهيم د وسيله اعمال خو عادل حساب موشد، او يگو چيز ميدشت كه د باره شي
افتخار كنه، مگم نه د پيش خدا. ۱۶ چون نوشته مقدس چي موكيه: ” ابراهيم د خدا ايمان
اورد و اي بلده از ويگ عمل عادلانه حساب شد. ” ۱۷ بلده كسي كه كار مونه، مزد شي
تحفه حساب نموشه، بلكه حق شي حساب موشه. ۱۸ مگم كسي كه كار نمونه، بلكه د
خدای ايمان ميره كه مردم بے خدا ره عادل حساب مونه، ايمان ازو بلده شي عدالت حساب
موشه. ۱۹ امو رقم كه داوود ام نيکبختي كسي ره ذكر مونه كه خدا او ره جدا از اعمال شي
عادل حساب مونه، او نوشته مونه:

۲۰ ” نيك د بخت كساي كه خطاهای ازوا بخشیده شد

و گناههای ازوا پوشنده.

۲۱ نيك د بخت كسي كه خداوند گناه ازو ره د حساب شي نميره.

۲۲ آيا امي نيکبختي تنها بلده ختنه شده ها اعلان شد يا بلده آدمای ناخنه ام؟ چون مو
گفتي كه ايمان ابراهيم بلده ازو ويگ عمل عادلانه حساب شد. ۲۳ پس چي وخت حساب

شُد؟ وختیکه ختنه شُدُد یا وختیکه ناختنه بُود؟ ای کار بعد از ختنه شُدو نَه، بلکه پیش از ختنه شُدو رُخ دَد. ^{۱۱} اُو نشانی ختنه ره یافت تا یگ مُهر بَشه بَلدِه امزُو عدالت که اُو دَ وسیله ایمان خُو دَ وختِ ناختنه گی دَشت. پس اِبراهیم بابِه کلونِ تمامِ کسای جور شُد که بِدُونِ ختنه شُدو ایمان میره تا ایمانِ ازوا ام بَلدِه ازوا عدالت حساب شُنه. ^{۱۲} اُو امچنان بابِه کلونِ ختنه شُدِه ها جور شُد که اونا نَه تنها ختنه شُدِه، بلکه دَ راهِ امزُو ایمان قَدَم مِیزَنه که بابِه کلونِ مو اِبراهیم پیش از ختنه شُدو دَشت.

^{۱۳} چُون وعده که بَلدِه اِبراهیم و اولادِه شی دَدِه شُد که وارثِ دُنیا مُوشه از طریقِ شریعت نَبُود، بلکه از طریقِ عدالتی که دَ وسیله ایمان حاصلِ مُوشه. ^{۱۴} چُون اگه کسای که تابعِ شریعت آسته وارثِ بَشه، ایمان بے فایده آسته و وعده ام باطل. ^{۱۵} چُون ناطاعتی از شریعت غَضَبِ میره، مگم جایی که شریعت و جُود ندره، دَ اونجی ناطاعتی ام و جُود ندره.

^{۱۶} دَ امزی دلیل وعده از راهِ ایمان حاصلِ مُوشه تا دَ مُطابقِ فیضِ بَشه و بَلدِه تمامِ اولادِه اِبراهیم تضمین شُنه، نَه تنها بَلدِه کسای که تابعِ شریعت آسته، بلکه امچنان بَلدِه کسای که شریکِ ایمانِ اِبراهیم آسته، چُون اُو آتِه پگ مو آسته، ^{۱۷} اُمُو رقم که نوشته یه: ”ما تُو ره بابِه کلونِ مِلَّتِ های کَلو جور کدیم.“ دَ حُضُورِ خُدای که اِبراهیم دَ زشی ایمان اُورد، ایمان مَهَمِ آسته، دَ حُضُورِ امزُو که مُرده ها ره زنده مُونه و چیزای ره که هیچ و جُود ندره، دَ و جُود میره. ^{۱۸} اُو دَ حالیکه ناامید بُود اُمید کده ایمان اُورد تا بابِه کلونِ مِلَّتِ های کَلو

شنه؛ امو رقم که گفته شد: "اولاده تو اینی رقم کلو موشه." ^{۱۹} او د ایمان خو ضعیف نشد، باوجود که د جسم خو نظر کد که مرده آلی بود، چون او تقریباً صد ساله بود؛ و رحم مرده ساره ام ایمان ازو ره ضعیف نکد. ^{۲۰} او د وعده خدا شک نکد که به ایمان شنه، بلکه د ایمان خو قوی شده خدا ره حمد-و-ثنا گفت ^{۲۱} و یقین کامل دشت که خدا چیزی ره که وعده کده او قدرت پوره کدون شی ره ام دره. ^{۲۲} امزی خاطر ایمان ازو «بلده شی یگ عمل عادلانه حساب شد.» ^{۲۳} لیکن امی عبارت «بلده شی حساب شد» تنها بلده ازو نوشته نشد، ^{۲۴} بلکه بلده ازمو ام نوشته شد. ای عدالت بلده ازمو ام حساب موشه که مو د خدای ایمان دره که مولای موعیسی ره از مردهها دوباره زنده کد. ^{۲۵} مولا عیسیٰ بخاطر گناهای ازمو د مرگ تسلیم شد و بخاطر عادل حساب شدون ازمو دوباره زنده شد.

صلح-و-آشتی قد خدا

۵ پس بخاطر که مو از طریق ایمان عادل حساب شدی، مو قد خدا د وسیله مولای خو عیسیٰ مسیح د صلح-و-آشتی آستی. ^۱ مو د وسیله ازو و از طریق ایمان د فیضی دسترسی پیدا کدی که فعلاً دز شی استوار آستی. مو د آمیدی که بلده شریک شدو د بزرگی-و-جلال خدا دری افتخار مونی؛ ^۲ نه تنها د امزی، بلکه د رنج ها-و-مُصیبت های خو ام افتخار مونی، چون مو میدنی که رنج-و-مُصیبت پایداری ره د وجود میره؛ ^۳ پایداری، باطن مو ره قوی مونه و باطن قوی، امید ره د وجود میره ^۴ و امی امید، مو ره شرمنده

نمونه، چراکه مَحَبَّتِ خُدا دَ وَسِيلَه رُوحِ اَلْقُدُسِ که دَزِ مَو دَدَه شُدِه، دَ دِلِ هَايِ مَو رِيخْتَنَدِه شُدِه. ^۶ چُونِ وَخْتِيكِه مَو هِنُوزِ بِيچارِه بُوْدِي، مَسِيحِ دَ زَمَانِ تَعْيِيْنِ شُدِه بَلَدِه مَرْدَمَايِ بِي خُدا جانِ دَد. ^۷ دَ حَقِيْقَتِ غَدْرِ كَمِ وَاقِعِ مَوْشِه كِه كَسِ جَانِ خُو رِه بِخَاطِرِ يَكِ اَدَمِ عَادِلِ بَدِيَه، اِگَرچِه اِمْكَانِ دَرِه كِه بِخَاطِرِ اَدَمِ نِيكِ يَكُو كَسِ جُرَاتِ كُنِه كِه جَانِ خُو رِه بَدِيَه. ^۸ مِگَمِ خُدا مَحَبَّتِ خُو رِه بَلَدِه اَز مَو دَ اِيْنِي طَرِيْقَه ثَابِتِ كَد، دَ حَالِيكِه مَو هِنُوزِ گُناهِكارِ بُوْدِي مَسِيحِ بَلَدِه مَو مُرْد. ^۹ پَسِ اَلِي كِه مَو دَ وَسِيلَه خُونِ اَزُو عَادِلِ حِسَابِ شُدِي، چِيْقَسِ كَلُوتَرِ مَو دَ وَسِيلَه خُودِ اَزُو اَزِ غَضَبِ خُدا نِجَاتِ پِيْدا مُونِي! ^{۱۰} چُونِ اِگِه وَخْتِيكِه مَو دُشْمُونِ خُدا بُوْدِي دَ وَسِيلَه مَرِگِ باچِه شِي قَدِ اَزُو اَشْتِي دَدِه شُدِي، پَسِ اَلِي كِه قَدِ اَزُو اَشْتِي اَسْتِي، چِيْقَسِ كَلُوتَرِ دَ وَسِيلَه زَنْدَگِي اَزُو نِجَاتِ پِيْدا مُونِي! ^{۱۱} نَه تَنها اَمِيْقَسِ، بَلَكِه مَو دَ بِلِه خُدا اَمِ دَ وَسِيلَه مَوْلَايِ مَو عِيْسِي مَسِيحِ اِفْتِخارِ مُونِي كِه تَوْسُطِ اَزُو مَو فِعْلا صُلْحِ-و-اَشْتِي دَرِي.

آدم و مسيح

^{۱۲} پَسِ، اَمُو رَقْمِ كِه اَزِ طَرِيْقِ يَكِ اِنْسَانِ گُناهِ دَ دُنْيا دَاخِلِ شُدِ و دَ وَسِيلَه گُناهِ مَرِگِ اَمَدِ، دَ اَمْرُو رَقْمِ مَرِگِ دَ پَكِ اِنْسَانِ هَا تَيْتِ شُدِ، چَرَاكِه پَكِ گُناهِ كَد. ^{۱۳} دَ حَقِيْقَتِ گُناهِ پِيْشِ اَزِ شَرِيْعَتِ دَ دُنْيا وَجُودِ دَشْتِ، مِگَمِ گُناهِ حِسَابِ نَمُوشِه دَ جَايِي كِه شَرِيْعَتِ نَبَشِه. ^{۱۴} و لِي مَرِگِ اَزِ زَمَانِ اَدَمِ تا زَمَانِ مَوْسِي حُكْمَرَانِي كَد، حَتِي دَ بِلِه كَسَايِ كِه گُناهِ هَايِ اَزُوا رَقْمِ خَطَايِ اَدَمِ نَبُودِ؛ اَدَمِ نَمُونِه كَسِي بُوْدِ كِه دَ اَيْنَدِه مِيْمَدِ.

^{۱۵} مگم نِعْمَتِ خُدا رِقْمِ خُطَا نِيبِه. چُون اگِرچِه غَدْر كَسَا دَ وَسِيْلَه خُطَا يِگِ اِنْسَانِ مُرْد،
وَلِه چِيَقْسِ كَلوَتَرِ فَيِضِ خُدا وَ نِعْمَتِي كِه دَ وَسِيْلَه فَيِضِ يِگِ اِنْسَانِ، يِعْنِي عَيْسَىٰ مَسِيحِ
اَمْد، پَرِيْمُو نَصِيْبِ غَدْر كَسَا شُد. ^{۱۶} وَ نَتِيْجِه اَمْزِي نِعْمَتِ رِقْمِ نَتِيْجِه كُناهِ اَمْزُو يِگِ اِنْسَانِ
نِيبِه. چُون قِضَاوَتِ يِگِ خُطَا مَحْكُومِيَّتِ رِه اُورْد، مگم نِعْمَتِ بَعْدِ اَز خُطَاهايِ كَلُو اَمْدِه
عَادِلِ شُدو رِه اُورْد. ^{۱۷} چُون اگِه بَخَاطِرِ خُطَا يِگِ اِنْسَانِ، مَرگِ اَز طَرِيْقِ اَمْزُو يِگِ اِنْسَانِ
حُكْمَرَانِي كَد، يَقِيْنًا كَسَايِ كِه فَيِضِ وَ نِعْمَتِ عَادِلِ شُدو رِه بِي اِنْدازِه دَ دِسْتِ مِيرِه، كَلوَتَرِ دَ
زِنْدَگِي خُو دَ وَسِيْلَه اَمْزُو يِگِ اِنْسَانِ، يِعْنِي عَيْسَىٰ مَسِيحِ حُكْمَرَانِي مُونِه.

^{۱۸} پَس اَمْو رِقْمِ كِه يِگِ خُطَا بَاعِثِ مَحْكُومِيَّتِ پَكِ اِنْسَانِ هَا شُد، اَمْو رِقْمِ يِگِ عَمَلِ
عَادِلَانِه بَاعِثِ عَادِلِ شُدو وَ زِنْدَگِي پَكِ اِنْسَانِ هَا شُد. ^{۱۹} چُون اَمْو رِقْمِ كِه دَ وَسِيْلَه
نَاِطَاعَتِي يِگِ اِنْسَانِ غَدْر كَسَا كُناهِكارِ شُد، اَمْو رِقْمِ دَ وَسِيْلَه اِطَاعَتِ يِگِ اَدَمِ غَدْر كَسَا
عَادِلِ حِسَابِ مُوشِه. ^{۲۰} شَرِيْعَتِ دَ وَجُودِ اَمْدِ تَا خُطَا كَلُو شُنِه، لِيكِنِ جَايِي كِه كُناهِ كَلُو
شُد، فَيِضِ اَمْ بِي اِنْدازِه كَلوَتَرِ شُد ^{۲۱} تَا اَمْو رِقْمِ كِه كُناهِ دَ وَسِيْلَه مَرگِ حُكْمَرَانِي كَد، اَمْو
رِقْمِ فَيِضِ اَمْ دَ وَسِيْلَه عَدَالَتِ حُكْمَرَانِي كُنِه وَ مَو رِه دَ وَسِيْلَه مَوْلَايِ مَو عَيْسَىٰ مَسِيحِ سُونِ
زِنْدَگِي اَبْدِي بُرِه.

۶ پس چی بُگی؟ آیا گناه کده بوری تا فیض پَریمو شُنه؟^۲ هرگز نه! مو که بلده گناه

مُردی، چطور میتنی که هنوز دزشی زندگی کنی؟^۳ آیا نمیدنید که پگ ازمو که د نام

مسیح عیسیٰ غُسلِ تعمیدِ گِرفته، د حقیقت د نشانی مرگِ ازو غُسلِ تعمیدِ گِرفته؟^۴ پس

مو د وسیله غُسلِ تعمید د نشانی مرگ، قد ازو دفن شُدی تا امو رقم که مسیح د وسیله

بُزرگی-و-جلالِ آته آسمانی از مُردهها دُوباره زنده شُد، امو رقم مو ام د یگ زندگی نو قدم

بَرنی.^۵ چون اگه مو د نشانی مرگِ ازو قد ازو یگجای شُدی، یقیناً مو د وسیله دُوباره

زنده شُدون شی ام قد ازو یگجای موشی.^۶ مو ای ره میدنی که انسان کهنه که د وجود

مو بُود، قد ازو د صلیب میخکوب شُد تا جسمِ گناهکار مو نابود شُنه و مو دیگه غلامی

گناه ره نکنی.^۷ چون هر کسی که مُرده، از گناه آزاد شُد. پس اگه مو قد مسیح مُردی،

مو ایمان دری که قد ازو زندگی ام مونی،^۹ چراکه مو میدنی، مسیح که از مُرده ها دُوباره

زنده شُد، او دیگه هرگز نمومره و مرگ دیگه د بله ازو حاکم نییه.^{۱۰} چون د مرگی که او

مُرد، او بلده گناه یگ دفعه بلده همیشه مُرد؛ لیکن د زندگی فعلی خو، بلده خدا زندگی

مونه.^{۱۱} د امزی رقم شمو ام خودون ره بلده گناه مُرده حساب کنید، مگم بلده خدا د

وسيله مسیح عیسیٰ زنده.

۱۲ پس نیلید که گناه د بله جسم های از بین رفتنی شمو حکمرانی کنه تا شمو از خواهشات

نَفْسَانِي شَي إِطَاعَتِ كُنَيْد. ^{۱۳} اَعْضَايِ جِسْمِ خُو رِه دَ عِنَوَانِ اَسْبَابِ شِرَارَتِ دَ كُناه تَسْلِيمِ نَكُنَيْد، بَلَكِه رَقْمِ كَسَايِ كِه اَز مَرگِ زِنْدِه شُدِه خُو دُونِ رِه دَ خُدا تَسْلِيمِ كُنَيْد و اَعْضَايِ جِسْمِ شُمُو دَ عِنَوَانِ اَسْبَابِ عَدَالَتِ دَ خِدْمَتِ خُدا بَشِه. ^{۱۴} خُلَاصَه، كُناه نَبَايِدِ دَ بَلِه شُمُو حُكْمَرَانِي كُنِه، چِرَاكِه شُمُو تَابِعِ شَرِيعَتِ نَيْسَتَيْد، بَلَكِه تَابِعِ فَيْضِ اَسْتَيْد.

^{۱۵} پَس چِي بُوگِي؟ اَيَا كُناه كُنِي بِخَاطِرِي كِه تَابِعِ شَرِيعَتِ نَيْسَتِي، بَلَكِه تَابِعِ فَيْضِ اَسْتِي؟ هَرگِز نَه! ^{۱۶} شُمُو مِيدَنْيِد كِه وَخْتِي خُو دُونِ رِه دَ يَگُو كَسِ بَحِيثِ غُلامِ فَرْمَانِبَرْدَارِ تَسْلِيمِ مُونَيْد، شُمُو غُلامِ امْرُو كَسِ مَوْشِيد كِه اَز شَيِ إِطَاعَتِ مُونَيْد، چِي غُلامِ كُناه كِه سُونِ مَرگِ مَوْبِرِه، چِي غُلامِ إِطَاعَتِ كِه سُونِ عَدَالَتِ-و-نِيكِي مَوْبِرِه. ^{۱۷} مَگَم خُدا رِه شُكْر كِه اِگْرَچِه شُمُو يَگِ زَمَانِ غُلامايِ كُناه بُوْدِيد، لِيَكِنِ اَلِي اَز تِي دِلِ اَز اَصُولِ امْرُو تَعْلِيمِ إِطَاعَتِ مُونَيْد كِه دَز شَيِ سِپُرْدِه شُدِيد ^{۱۸} و اَز بَنْدِ كُناه اَزَادِ شُدِه غُلامايِ عَدَالَتِ-و-نِيكِي شُدِيد. ^{۱۹} مَا بِخَاطِرِ ضَعْفِ اِنْسَانِي شُمُو دَ طَرِيقَه اِنْسَانِ تَوْرِه مَوگَم. چُونِ امْرُو رَقْمِ كِه شُمُو يَگِ زَمَانِ اَعْضَايِ جِسْمِ خُو رِه دَ غُلامايِ ناپَاكِي و شِرَارَتِ بَلَدِه شِرَارَتِ كَدُو تَسْلِيمِ كَدِه بُوْدِيد، امْرُو رَقْمِ اَلِي اَعْضَايِ جِسْمِ خُو رِه دَ غُلامايِ عَدَالَتِ-و-نِيكِي بَلَدِه مُقَدَّسِ شُدُو تَقْدِيمِ كُنَيْد. ^{۲۰} وَخْتِيكِه شُمُو غُلامايِ كُناه بُوْدِيد، اَز إِطَاعَتِ كَدُونِ عَدَالَتِ-و-نِيكِي اَزَادِ بُوْدِيد. ^{۲۱} پَس شُمُو امْرُو كَارايِ كِه اَلِي دَ بارِه شَيِ شَرْمِنْدِه اَسْتَيْد، چِي فَايِدِه حَاصِلِ كَدِيد؟ اَخِرِ امْرُو كَارَا مَرگِ اَسْتِه! ^{۲۲} لِيَكِنِ اَلِي كِه اَز كُناه اَزَادِ شُدِيد و غُلامايِ خُدا شُدِيد، فَايِدِه كِه حَاصِلِ مُونَيْد، شُمُو رِه سُونِ مُقَدَّسِ شُدُو مَوْبِرِه و نَتِيجَه شَيِ زِنْدَگِي اَبَدِي اَسْتِه. ^{۲۳} چُونِ

مُزِدْ كُنَاهُ مَرَكِ اسْتِه، مَكَم نِعْمَتِ خُدا زِنْدَكِي اَبْدِي اسْتِه دَ وَسِيْلَه مَوْلَايِ مَوْ مَسِيْحِ عِيْسَى.

يَكِ مِثَالِ از رَابِطَه زَن-و-شُوي

۷ آيِ بَرَارو، آيا شُمو نَمِيْدِنِيْد -- چُون ما قَد كَسايِ توره مُو كِيْمِ كِه شَرِيْعَت رِه مِيْدَنَه -- كِه شَرِيْعَت تَنها تا زَماني دَ بِلَه اِنسان حُكمراني مُونَه كِه او زِنْدَه يَه؟^۲ بَطُورِ مِثَالِ، يَكِ خاتُونِ توي كَدَه دَ مُطابِقِ شَرِيْعَت تا وختي دَ بَنَدِ شُوي خُو اسْتِه كِه شُوي شَيِ زِنْدَه يَه، ولِه اَكِه شُوي شَيِ بُمَرَه، خاتُو از بَنَدِ نِكَاحِ شَرَعِي شُوي خُو آزاد اسْتِه.^۳ پَس اَكِه دَ دُورونِ زِنْدَكِي شُوي خُو خاتُو قَد يَكُو مَرَدِ دِيكِه يَكجايِ شُنَه، او زِنَاكارِ كُفْتَه مَوْشَه. لِيكِن اَكِه شُوي شَيِ بُمَرَه، او از حُكْمِ شَرِيْعَتِ آزاد اسْتِه؛ اوختَه اَكِه او قَد يَكِ مَرَدِ دِيكِه توي كُنَه، زِنَاكارِ نَبِيَه.^۴ دَ عَيْنِ رَقْمِ، آيِ بَرَارون مِه، شُمو ام دَ وَسِيْلَه جِسْمِ مَسِيْحِ بَلَدَه شَرِيْعَتِ مَرْدِيْدِ تا دَ كَسِ دِيكِه تَعَلُقِ بَكِيْرِيْد، يِعْنِي دَ امْرُو كَسِي كِه از مَرْدَهها دُوبارَه زِنْدَه شُد، تا پَكِ مَوْ بَلَدَه خُدا ثَمَرِ بَدِي.^۵ چُون وختِيكِه مَوْ دَ بَنَدِ جِسْمِ زِنْدَكِي مُو كَدِي، هَوْسِ هَايِ پُر كُنَاهِ كِه دَ وَسِيْلَه شَرِيْعَتِ بِيْدَارِ شُدُد، دَ اَعْضايِ جِسْمِ مَوْ كارِ مُو كَدِ تا بَلَدَه مَرَكِ ثَمَرِ بَدِيَه.^۶ لِيكِن آلي مَوْ از بَنَدِ شَرِيْعَتِ آزاد اسْتِي، چُون بَلَدَه چِيْزِي كِه مَوْ رِه دَ بَنَدِ خُو كَرِفْتُدِ مَرْدِي تا دَ مُطابِقِ حَرْفِ كُهْنَه شَرِيْعَتِ خِدْمَتگارِ نَبَشِي، بَلَكِه دَ مُطابِقِ زِنْدَكِي نُو رُوحِ.

کش-و-گیر کدو قد گناه

^۷ پس چی بُگی؟ آیا شریعت گناه آسته؟ هرگز نه! ولے ما گناه ره نَمِيشَنخْتُم، اگه شریعت نَمُوبُود، چُون ما نَمِیدَنسْتُم که طَمع کدو چیزخیل آسته اگه شریعت نَمُوگُفت: ”طَمع نَکُو.“ ^۸ لیکن گناه دَ وَسِیلَه حُکمِ شریعت فرصت پیدا کده هر رقم طَمع کاری ره دَ فِکَر ازمه دَ وُجُود اُورِد، چراکه بَدُونِ شریعت گناه مُرده یه. ^۹ یگ زمان ما بَدُونِ شریعت زنده بُوَدُم، مگم وختیکه حُکمِ شریعت اَمَد، گناه زنده شُد و ما مُرْدُم. ^{۱۰} پس امو حُکم که باید بلده مه زندگی موبخشید، ثابت شُد که دَ مَرگ مه تمام موشه. ^{۱۱} چُون گناه دَ وَسِیلَه حُکمِ شریعت فرصت پیدا کده مَره بازی دَد و از طَریقِ ازو مَره کُشت. ^{۱۲} خُلاصه، شریعت خود شی مُقَدَّس آسته و حُکمِ شریعت مُقَدَّس، عادِلانه و نیک.

^{۱۳} پس آیا امو چیز که نیک آسته باعثِ مَرگ مه شُد؟ هرگز نه! بلکه گناه از طَریقِ چیزِ نیک باعثِ مَرگ مه شُد تا گناه بُودون شی بَرَمَلا شنه و قد سُو اِسْتِفاده از حُکمِ شریعت بے اندازه گناهکار شنه.

^{۱۴} مو میدنی که شریعت روحانی آسته؛ مگم ما جِسْمانی اَسْتُم و رقمِ غُلام دَ گناه سَودا شُدیم. ^{۱۵} ما نَمُوفامُم که چیز کار مُونُم، چُون چیزی ره که ما میخایم، او ره انجام نَمِیدیم، بلکه چیزی ره انجام میدیم که از شی بد موبُرُم. ^{۱۶} پس اگه چیزی ره که نَمِیخایم، او ره انجام میدیم، ما تصدیق مُونُم که شریعت نیک آسته. ^{۱۷} دَ اَمْزی دَلِیل، ما دیگه نیسْتُم که

امی کار ره انجام میدیم، بلکه گناهی که د وجود مه جای گرفته امی کار ره انجام میدیه.

^{۱۸} ما میدنم که هیچ چیز نیک د وجود مه نییه، یعنی د جسم مه؛ چون اگرچه خاست-و-
 اراده نیکی دز مه وجود دره، ولے ما نمیتنم که او ره انجام بدیم. ^{۱۹} چون نیکی ره که
 میخایم، او ره انجام نمیدیم، لیکن بدی ره که نمیخایم، او ره انجام دده مورم. ^{۲۰} پس اگه
 چیزی ره که نمیخایم، او ره انجام میدیم، دیگه ما انجام دهنده نیستیم، بلکه گناهی آسته
 که د وجود مه جای گرفته. ^{۲۱} پس ما اصولی ره د وجود خو مینگریم که وختی میخایم
 نیکی انجام بدیم، بدی سر دست مه تیار آسته. ^{۲۲} چون ما از شریعت خدا د باطن خو
 خوشحال آستیم، ^{۲۳} لیکن یگ اصول دیگه ره د اعضای جسم خو مینگریم که قد شریعتی که
 فکر مه او ره قبول دره د جنگ آسته. امی اصول مره اسپر حکم گناه جور مونه که د
 اعضای جسم مه جای گرفته. ^{۲۴} آه که چی یگ آدم بدبخت آستیم! کی مره امزی جسم
 مرگبار نجات میدیه؟ ^{۲۵} خدا ره د وسیله مولای مو عیسی مسیح شکر-و-سپاس! خلاصه،
 ما د فکر خو غلام شریعت خدا آستیم، مگم د جسم خو غلام حکم گناه.

زندگی د هدایت روح خدا

^۱ پس آلی بلده کسای که د مسیح عیسی تعلق دره، هیچ محکومیتی نیسته، ^۲ چراکه
 شریعت روح زندگی بخش د وسیله مسیح عیسی مره از حکم گناه و مرگ آزاد کده.
^۳ چون کاری ره که شریعت بخاطر ضعیفی طبیعت انسان نتنست انجام بدیه، خدا انجام

دَد. اُو باچه خُو ره دَ شِکْلِ اِنسانِ گُناهکار بَلدِه کِفاره گُناه رِی کد و گُناه ره دَ جِسم محکوم کد ^۴ تا مُقرراتِ شریعت دَ وُجودِ ازمو پوره شنه، دَ وُجودِ ازمو کسای که دَ مُطابقِ خاست-و-اراده جِسم رفتار نمونی، بلکه مُطابقِ روح رفتار مونی. ^۵ چُون کسای که دَ مُطابقِ خاست-و-اراده جِسم زندگی مونه، فِکرای ازوا سُون چیزای جِسمانی آسته، ولے کسای که دَ مُطابقِ روح زندگی مونه، فِکرای ازوا سُون چیزای روحانی آسته. ^۶ فِکری که سُون خاست-و-اراده جِسم بشه، عاقبت شی مرگ آسته، مگم فِکری که سُون خاست-و-اراده روح بشه، عاقبت شی زندگی و سلامتی آسته. ^۷ دَ امزی دَلیل، فِکری که سُون خاست-و-اراده جِسم آسته، اُو دُشمنِ خُدا یه، چراکه اُو از شریعتِ خُدا اطاعت نمونه، دَ حقیقت نَمیتنه که اطاعت کنه. ^۸ پس کسای که دَ بِنِدِ جِسم آسته، نَمیتنه رضای خُدا ره حاصل کنه. ^۹ لیکن شُمو دَ بِنِدِ جِسم نیستید، بلکه دَ روح قرار دَرید، اگه واقعاً روح خُدا دَز شُمو جای گِرِفته. هر کسی که روح مسیح ره ندره، اُو دَ مسیح تعلق ندره. ^{۱۰} آلی اگه مسیح دَز شُمو وُجودِ دره، اگرچه جِسم شُمو بخاطری گُناه مُردنی یه، ولے بخاطرِ که عادل حساب شُدید، روح اَلْقُدس دَز شُمو زندگی میدیه. ^{۱۱} اگه روح امزو که عیسی ره از مُردهها دُوباره زنده کد دَز شُمو جای گِرِفته، امو که مسیح ره از مُردهها دُوباره زنده کد دَ جِسم های فانی از شُمو ام زندگی میدیه. اُو ای کار ره دَ وسیله روح خُو که دَز شُمو جای گِرِفته انجام میدیه.

^{۱۲} پس ای برارو، مو قرضدارِ جِسم نیستی تا دَ مُطابقِ خاست-و-اراده جِسم زندگی کنی.

^{۱۳} چُون اگه دَ مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادِه جِسْمِ زِنْدَگِي كُنِيْد، شُمُو مُومَرِيْد؛ لِيكِن اگه دَ وَسِيْلَه رُوحِ اَلْقُدْسِ كَارَايِ بَدِ جِسْمِ رِه نَابُود كُنِيْد، شُمُو زِنْدَه مُومَنِيْد. ^{۱۴} چُون تَمَامِ كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلَه رُوحِ خُدا هِدَايَتِ مُوشَه، اُونَا بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتَه. ^{۱۵} چُون شُمُو رُوحِ غُلامِي رِه از خُود نَكْدِيْد كِه شُمُو رِه بَسْمِ دَ تَرَسِ بِنْدَزَه، بَلَكِه رُوحِي رِه از خُود كَدِيْد كِه بچِكِيچَايِ فِرَزَنْدِي شُدِيْد و دَ وَسِيْلَه اَزُو مُو چِيغِ زَدَه مُوگِي: ”اَبَا،” يَعْنِي ”اَتِي!” ^{۱۶} اَمُو رُوحِ خُود شِي قَدِ رُوحِ اَزْمُو قَتِي شَاهِدِي مِيْدِيَه كِه مُو بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتِي. ^{۱۷} و اگه مُو بچِكِيچَايِ اَزُو اَسْتِي، پَس وَاِرْثِ هَا اَمِ اَسْتِي، يَعْنِي وَاِرْثِ هَايِ خُدا و هَمِاِرْثِ قَدِ مَسِيحِ. اگه وَاِقِعَاً دَ رَنجِ هَايِ مَسِيحِ شَرِيكِ بَشِي، دَ بَزْرُگِي-و-جَلَالِ اَزُو اَمِ شَرِيكِ مُوشِي.

بَزْرُگِي-و-جَلَالِ اَيْنْدَه

^{۱۸} مَا فِكْرِ مُونْمِ كِه رَنجِ هَايِ زَمَانِ حَاضِرِ دَ بَرَابَرِ بَزْرُگِي-و-جَلَالِي كِه بَلَدِه اَزْمُو ظَاهِرِ مُوشَه، هِيچِ اَسْتَه. ^{۱۹} دَ حَقِيْقَتِ تَمَامِ خِلْقَتِ قَدِ شَوْقِ كَلُو دَ اِنْتِيْظَارِ ظَهْوَرِ بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتَه؛ ^{۲۰} چَرَاكِه خِلْقَتِ تَابِعِ بِي هُوْدَگِي شُد، نَه دَ خَاسْت-و-اِرَادِه خُود خُو، بَلَكِه دَ خَاسْت-و-اِرَادِه اَمْرُو كِه اُو رِه تَابِعِ كَد، اِگْرِچِه خِلْقَتِ دَ اَمِيْدِ اَزِي بُود كِه ^{۲۱} خُود شِي از بِنْدِ فِسادِ اَزَادِ شُنَه و دَ اَزَادِي پُرْجَلَالِ بچِكِيچَايِ خُدا شَرِيكِ شُنَه. ^{۲۲} چُون مُو مِيْدَنِي كِه تَمَامِ خِلْقَتِ تَا اَلِي رِه اَه-و-نَالَه كَدَه مُورَه، مِثْلِ كِه دَ دَرْدِ زِيْدُو گِرِفْتارِ بَشَه. ^{۲۳} نَه تَنهَا خِلْقَتِ، بَلَكِه مُو اَمِ كِه رُوحِ اَلْقُدْسِ رِه بَحِيْثِ حَاصِلِ نَوِ دَرِي، دَ وُجُودِ خُو اَه-و-نَالَه مُونِي دَ حَالِيكِه دَ اِنْتِيْظَارِ

فرزندی شُدو آستی، یعنی دَ اِنْتِظَارِ آزادی جِسْمِ های خُو. ^{۲۴} چُونِ مو دَ اَمزِی اُمیدِ نِجاتِ پَیدا کدی؛ لیکن اُمیدی که دِیده شُدِه، اُو دِیگِه اُمیدِ نِیستِه. چُونِ کِی دَ اُمیدِ کُدم چِیزِ آستِه که اُو ره دِیده؟ ^{۲۵} لیکن اگِه مو دَ اُمیدِ چِیزی آستی که اُو ره نَدیدِه، مو قد صبر-و- حَوصِلِه بَلدِه اَزو اِنْتِظَارِ مِیکشی.

^{۲۶} دَ اَمزِی رِقْمِ رُوحِ ام دَ ضَعِیفِی-و-ناتوانی مو قد مو کومک مونه؛ چُونِ مو نَمیدنی که چی رِقْمِ باید دُعا کُنی، لیکن رُوحِ اَلْقُدسِ خود شی قد ناله های که بیان کده نَمُوشه بَلدِه اَزمو شَفَاعَتِ مونه. ^{۲۷} و خُدای که دِلِ ها ره کُنَج-و-کاو مونه، مِیدنه که دَ فِکْرِ رُوحِ اَلْقُدسِ چی آستِه، چِراکه رُوحِ اَلْقُدسِ بَلدِه مُقَدَّسِینِ دَ مُطَابِقِ خاست-و-اِرَادِه خُدا شَفَاعَتِ مونه. ^{۲۸} مو مِیدنی که تمامِ چِیزا بَلدِه خُوبی کسای کار مونه که خُدا ره دوست دَرِه و مُطَابِقِ خاست-و-اِرَادِه اَزو کُوی شُدِه. ^{۲۹} چُونِ کسای ره که خُدا گاه اِنْتِخابِ کد، امچنان اونا ره گاه تَعیینِ کد تا رِقْمِ باچِه شی جور شُنه و باچِه شی دَ مینکلِ بَرارونِ کَلو اَوَلبَارِی بَشِه. ^{۳۰} و کسای ره که گاه تَعیینِ کد، اونا ره کُوی ام کد، و کسای ره که کُوی کد، اونا ره عَادِلِ ام حِسابِ کد، و کسای ره که عَادِلِ حِسابِ کد، اونا ره بَزُرگی-و-جَلالِ ام دَد.

مُحَبَّتِ خُدا دَ اِیماندارای عِیسیٰ مِسیحِ

^{۳۱} پَسِ دَ بارِه اَمزِی چِیزا چی بُگی؟ اگِه خُدا قد اَزمو آستِه، کِی مِیتنه که دَ ضِدِ مو بَشِه؟ ^{۳۲} خُدای که باچِه خُو ره دِریغِ نَکد، بَلکِه اُو ره بَخاطِرِ گُناهِ های پَگِ مو تَسَلِیمِ کد، آیا اُو

قد مسیح قتی تمام چیزای دیگه ره ام دَز مو نموبخشه؟ ^{۳۳} کی میتنه که د بِلَه اِنْتِخاب
شده های خُدا تَهْمَت کُنه؟ خُدا آسته که اونا ره عادل حساب مونه. ^{۳۴} کی میتنه که
محکوم کُنه؟ چون مسیح عیسی که مُرد و واقعاً دُوباره زنده شد، اُو کسی آسته که د
دِسْتِ راستِ خُدا یه و بلده ازمو شفاعت مونه. ^{۳۵} کی میتنه که مو ره از مُحَبَّتِ مسیح جدا
کُنه؟ آیا مُصِیبت یا پریشانی یا آزار-و-اَذِیت یا قحطی یا لُچی یا خطر و یا شمشیر؟ ^{۳۶} اُمُو
رقم که نوشته شده:

”بخاطرِ ازتو مو تمام روز کُشته موشی؛

و رقم گوسپندوی حساب موشی که بلده کُشتار آسته.”

^{۳۷} باوجودِ پگِ امزی چیزا مو از حد کلو پیروز موشی د وسیله امزو که مو ره مُحَبَّتِ کد.
^{۳۸} چون ما یقین درم که نه مرگ و نه زندگی، نه ملایکه ها و نه حکمرانا، نه چیزای
حاضر و نه چیزای که د آینده مییه، نه قدرت ها، ^{۳۹} نه بلندی و نه چُقُوری و نه کُدم چیز
دیگه د تمام خِلَقَتِ قدرت ندره که مو ره از مُحَبَّتِ خُدا که د مَولای مو عیسی مسیح
وجودِ دره، جدا کُنه.

انتخاب شدن قوم اسرائیل

۹ ما د مسیح تعلق دَرُم، ما راست مَوگیم و دروغ نَموگم؛ وجدان مه د وسیله روح
الْقُدس شاهد مه آسته^۲ که ما غم کته دَرُم و د دل مه دایم دَرَد-و-رَنج آسته. ^۳ کشکه
میتنستُم بخاطر نجات برارون خُو که مطابق جسم قومای مه آسته، زیر نالت قرار بگیرم و
از مسیح جدا شُنم. ^۴ اونا اسرائیلی آسته و حق فرزندى، بزرگی-و-جلال، عهد ها، شریعت،
عبادت د خانه خُدا و وعده ها دزوا تعلق دَره؛ ^۵ بابه کلونا دزوا تعلق دَره و مسیح ام از
نگاه جسم از نسل ازوا آسته که او از پگ کده باله یه، خُدا ره حمد-و-سپاس تا ابدالاباد.
آمین.

۶ ایطور نییه که کلام خُدا بے تاثیر بُوده؛ چُون تمام امزُو کسای که اولاده اسرائیل آسته،
اسرائیلی واقعی نییه. ^۷ و نه ام تمام کسای که از نسل ابراهیم آسته، بچکیچای واقعی ازو
گفته موشه؛ بلکه نوشته شده: ”از اسحاق نسل تُو د نام تُو کوی موشه.“ ^۸ یعنی
بچکیچای جسمانی، بچکیچای خُدا نییه، بلکه بچکیچای مربوطِ وعده، نسل ابراهیم
حساب موشه. ^۹ چُون توره وعده اینی بُوَد: ”سال دیگه د اینی وخت مییم و ساره صاحب
باچه موشه.“

۱۰ نه تنها امی، بلکه ریکا ام وختیکه از یگ نفر، یعنی از بابه کلون مو اسحاق شکامتو
شد، ^{۱۱} پیش از تولد شدن بچکیچای دُوگنی و پیش ازی که اونا کار نیک یا بد انجام

بديه -- تاكه مقصدِ خُدا دَ اِنْتِخابِ شى ثابتِ بُمَنه، ^{۱۲} نه دَ وسيله كاراى اِنسان، بلكه دَ وسيله دعوتِ خُدا -- دَ ريكا كُفته شُد: ” بَرارِ كُنه دَ بَرارِ ريزه خِدمتِ مونه. ” ^{۱۳} امو رقم كه نوشته شُده: ” يعقوب ره دوست دَشْتُم، مگم دَ عيسو دلچسپى نَدَشْتُم. ”

^{۱۴} پس چى بگى؟ آيا خُدا بے انصاف آسته؟ هرگز نه! ^{۱۵} چُون خُدا دَ موسى موكيه: ” ما دَ بيله كسى رَحْمِ مُونُم كه دَزُو رَحِيمِ آسْتُم و دَ كسى دِلْسوزى مُونُم كه دَزُو دِلْسوزِ آسْتُم. ”

^{۱۶} دَ امزى دليل نه دَ خواهشِ اِنسان بَسْتِگى دَره و نه دَ تَلّاشِ اَزُو، بلكه دَ خُدا كه رَحْمِ موكُنه. ^{۱۷} چُون نوشته مَقْدَسِ موكيه كه خُدا دَ فِرْعَوْنِ كُفته: ” بِلده امزى مقصد تُو ره دَ شور اُورْدُم تا قُدرتِ خُو ره دَز تُو نِشو بديُم و نام مه دَ تمامِ دُنيا اِعلانِ شُنه. ” ^{۱۸} پس خُدا دَ بيله هر كسى كه بخايه رَحْمِ مونه و هر كسى ره كه بخايه سَنگِدِلِ جور مونه.

^{۱۹} اِمكانِ دَره كه دَز مه بگى: ” پس چرا هنوز ام مه ره ملامتِ مونه؟ چُون كى ميتنه كه دَ برابرِ خاست-و-اِرادِه خُدا ايسته شُنه؟ ” ^{۲۰} ليكن اى اِنسان، تُو كى آستى كه قد خُدا جَر-و-بَحْتِ موني؟ آيا يگ چيزى ساخته شُده دَ كسى كه او ره جور كده موكيه: ” چرا مَره اى رقم جور كدى؟ ” ^{۲۱} آيا كوزه گر اِختيارِ گل ره ندره كه امزو يگ پَخسه گل يگ ظرف بِلده كارِ خاصِ جور كُنه و يگ ظرفِ ديگه بِلده كارِ روزمره؟ ^{۲۲} اگه خُدا ميخايه كه ام غَضَبِ خُو ره نِشو بديه و ام قُدرتِ خُو ره معلومدار كُنه و دَ عَيْنِ حالِ ظرفاى مَورِدِ غَضَبِ ره كه بِلده نابودى آماده شُده، قد صبر-و-حَوصِلِه كَلو تَحْمُلِ كُنه، چى كُفته ميتنى؟ ^{۲۳} يا اگه

میخایه که بزرگی-و-جلال بے اندازه خورہ د وسیلہ ظرفای مَوردِ رَحمت معلومدار کُنہ کہ اونا ره پیش از پیش بلده بزرگی-و-جلال آماده کده،^{۲۴} که مو ام شامل ازوا آستی و کوی شدے، نہ تنها از قوم یهود، بلکه از قوم های غیر یهود ام، چی گفته میتنی؟^{۲۵} امو رقم که هوشع پیغمبر مَوگیه:

”کسای ره که قوم مه نبود، «قوم خو» مَوگیم

و کسی ره که دوست نداشتُم، «عزیز خو» مَوگیم.“

^{۲۶} و ”د امزو جای که دزوا گفته شد، ’شمو قوم مه نیستید‘ د امونجی اونا «بچکیچای خدای زنده» کوی موشه.“

^{۲۷} اِشعیا نبی ام د باره اسرائیل چیغ زده مَوگیه: ”اگرچه تعدادِ بنی اسرائیل رقمِ ریگِ دریا آسته، مگم فقط یگ تعدادِ باقی منده شی نجات پیدا مونه.“^{۲۸} چون خداوند حکم خورہ د زودی و بطورِ قطعی د روی زمی اجرا مونه.“

^{۲۹} و امو رقم که اِشعیا پیشگویی کده:

”اگه خداوند لشکرها بلده ازمو نسل باقی نمی ایشت،

مو رِقْمِ سَدُومِ مُوْبُودِي و رِقْمِ عَمُورِه مُوَشُدِي. ”

بے ایمانی قومِ اسرائیل

^{۳۰} پس چی بُگی؟ مردُمایِ غَیرِ یَهُودِ که دَ پُشتِ عَادِلِ شُدو نَمِیگشت، اُونَا اُو رِه دَ دِستِ اُورد، یعنی عدالتی ره که از راهِ ایمانِ دَ دِستِ مِییه؛ ^{۳۱} لیکِن قَوْمِ اِسْرَائِیلِ که دَ پُشتِ شَرِیعتِ عَدالتِ مِیگشت، دَزُو نَرَسِید. ^{۳۲} چُرا نَرَسِید؟ بَخاطرِ که اُونَا از راهِ ایمانِ نَه، بَلکه از طَریقِ اَعْمالِ حُو دَ پُشتِ اَزُو مِیگشت. اُونَا دَ بَلِه سَنگی که بَاعِثِ لَخْشِیدو مُوشِه لَخْشِید، ^{۳۳} اُمُو رِقْمِ که نِوِشته شُدِه:

”اینه، ما دَ صَهیونِ یگِ سَنگِ رِه مِیلَمِ که بَاعِثِ لَخْشِیدونِ مَرْدَمِ مُوشِه

و یگِ قَادِه رِه که بَاعِثِ اُفْتَدونِ اَزُوا مُوشِه،

ولے هر کسی که دَزُو ایمانِ بیره، اُو هرگز شَرْمِنْدِه نَمُوشِه. ”

۱۰ • اَیِ بَرارو، اَرزویِ دِلِ و دُعایِ مِه دَ پِیشِ خُدا بَلْدِه قَوْمِ اِسْرَائِیلِ اَمی اَسْتِه که اُونَا نِجَاتِ پِیدَا کُنِه. ^۲ چُونِ ما مِیْتَنَمِ شَاهِدِیِ بَدِیْمِ که اُونَا بَلْدِه خُدا غَیْرَتِ دَرِه، لیکِن نَه از رُویِ دَانایی. ^۳ چُونِ اُونَا عَدالتی رِه که از طَرفِ خُدا مِییه پَی نَبُرد و دَ تَلَاشِ ثَابِتِ کَدونِ عَدالتِ

خودون خو بُر شُد، امزی خاطر اونا تابع عدالتِ خُدا نَشده. ^۴ چراکه مسیح تکمیل کُننده شریعت آسته، تا هر کس که دَزو ایمان بیره عادلِ حساب شنه.

نِجات بَلده پگ

^۵ موسیٰ دَ باره عدالتی که از شریعت مییه، اینی رقم نوشته مونه: “آدمی که احکام شریعت ره دَ جای میره، اُو دَ مُطابِقِ ازوا زندگی مونه.” ^۶ لیکن عدالتی که از ایمان مییه، مَوگِیه: “دَ دِلِ خُو نَگی، ‘کِی دَ عالمِ باله موره؟’” یعنی تا مسیح ره تاه بیره. ^۷ “یا ‘کِی دَ عالمِ مُرده ها موره؟’” یعنی تا مسیح ره از مینکلِ مُرده ها باله کده بیره. ^۸ بلکه چی مَوگِیه: “کلام دَ نزدیک تُو آسته، دَ دان تُو و دَ دِلِ تُو.” ای امو کلامِ ایمان آسته که مو اعلان مونی. ^۹ چون اگه قد زبون خُو اقرار کُنی که عیسی «مولا» آسته و دَ دِلِ خُو ایمان بیری که خُدا اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کد، نِجات پیدا مونی. ^{۱۰} چون یگ شخص دَ دِلِ خُو ایمان میره و عادلِ حساب موشه و قد زبون خُو اقرار مونه و نِجات پیدا مَوکُنه. ^{۱۱} امو رقم که نوشته مُقدَّس مَوگِیه: “هر کسی که دَزو ایمان بیره، شرمنده نَموشه.” ^{۱۲} چون دَ بَینِ یهود و غیرِ یهود فرق وجود ندره، چراکه امو «مولا»، مَولای پگ آسته و تمامِ کسای که نامِ اَزو ره میگیره، اُو بَلده ازوا بے اندازه بَرکت میدیه؛ ^{۱۳} چون نوشته یه: “هر کسی که نامِ خُداوند ره بَگیره، اُو نِجات پیدا مونه.”

^{۱۴} لیکن اونا چطور میتنه نامِ کسی ره بَگیره که دَزو ایمان نوردده؟ و چطور میتنه دَ کسی

ایمان بیره که دَ باره ازو هیچ نشنیده؟ و چطور میتنه بشنوه بدون که کدم کس دزوا اعلان کنه؟^{۱۵} و اونا چطور میتنه اعلان کنه اگه کس اونا ره ری نکنه؟ امو رقم که نوشته شده: ”چیتس نوربند آسته پایای کسای که خوشخبری میره.“^{۱۶} لیکن پگ خوشخبری ره قبول نکد، چون اشعیا مَوَگیه: ”خداوندا، کی د پیغام ازمو باور کده؟“^{۱۷} پس ایمان از شنیدون پیغام د وجود مییه و چیزی که شنیده موشه از کلام مسیح آسته.

^{۱۸} مگم ما پُرسان مَوَتم: آیا اونا نشنیده؟ البته که شنیده، چون نوشته یه:

”آواز ازوا د تمام زمی رسیده

و کلمه های ازوا تا آخرای دُنیا.“

^{۱۹} بسم پُرسان مَوَتم: آیا قوم اسرائیل نفامید؟ چون اول موسی مَوَگیه:

”ما د وسیله کسای که هیچ قوم حساب نموشه، شمو ره سر غیرت مَوَتم

و تَوسَطِ یگ مِلَّتِ جاهل قار شمو ره باله میرم.“

^{۲۰} و اشعیا د جرات مَوَگیه:

”کسای مَره پَیدا کد که دَ طلب مه نَبود،

و ما بلده کسای ظاهر شُدَم که دَ جُسْتُجوی مه نَبود.“

^{۲۱} مگم دَ باره قومِ اسرائیل مَوگیه:

”تمام روز دِستای خُو ره

سُون قومِ نافرمان و سرٹمبه دراز کُدَم.“

رَحمتِ خُدا بلده باقی منده های قومِ اسرائیل

۱ ۱ پس ما پُرسان مُونَم: آیا خُدا قومِ خُو ره رَد کده؟ هرگز نه! چراکه خود مه ام یگ
اسرائیلی اَسْتَم، اولاده ابراهیم و از طایفه بنیامین. ^۲ خُدا قومِ خُو ره که از گاه اِنْتِخاب
کُدَد، رَد نَکده. آیا نَمیدنید که نوشته مُقَدَّس دَ باره اِلیاس پیغمبر چی مَوگیه وختیکه دَ
ضِدِ اسرائیل دَ پیشِ خُدا عرضِ حال کده گُفت: ^۳ ”آی خُداوند، اونا پیغمبرای تُو ره کُشته
و قُربانگاه های تُو ره بیرو کده. تنها ما مندیم و اونا قَصَدِ گِرِفْتونِ جانِ از مَره ام دَره.“
^۴ لیکن جوابِ اِلهی بلده ازو چی بُوَد؟ خُدا گُفت: ”هفت هزار نفر ره بلده خُو نِگاه کدیم که
دَ پیشِ بَتِ بَعَل زانو نَزده.“ ^۵ پس امی رقم دَ زمانِ حاضر ام یگ تعداد باقی منده که دَ

وسيله فيض انتخاب شده. ^٦ و اگه اي انتخاب د وسيله فيض آسته، ديگه مربوط اعمال نموشه؛ اگه نه، فيض ديگه فيض گفته نموشه. ^٧ پس مقصد چي آسته؟ مقصد اي آسته كه قوم اسرائيل چيزي ره كه طلب موكد پيدا نكد، ليكن انتخاب شده ها او ره پيدا كد و باقى منده سخت دل شد، ^٨ امو رقم كه نوشته شده:

”خدا بلده ازوا روح كرختي دد،

چيماي كه ديده نتنه

و گوشاي كه شنیده نتنه،

تا امروز امي رقم آسته.“

^٩ و داوود موكيه:

”دسترخون ازوا بلده ازوا تلگ و دام بشه

و سنگ لخشندك و مجازات.

^{١٠} چيماي ازوا خيره شنه تا ديده نتنه

و پُشتِ ازوا همیشه خَم بَشه.

^{۱۱} بسم پُرسان مُونم: آیا قومِ اسرائیل لخشید که بلده همیشه بُفته؟ هرگز نه! بلکه بخاطرِ خطاهای ازوا نجاتِ بلده ملتِ های غیرِ یهود رسید تا غَیرتِ قومِ اسرائیل دَ شور بیه.

^{۱۲} اگه خطاهای ازوا باعثِ بَرکتِ بے اندازه بلده دُنیا شد و شِکستِ ازوا باعثِ بَرکتِ بے اندازه بلده ملتِ های غیرِ یهود، پس چِیقس کَلوترِ پس آمدونِ کاملِ ازوا بَرکتِ میره!

^{۱۳} آی مردُمای غیرِ یهود، آلی قد شمو توره موگم. ازی که ما رسولِ مردُمای غیرِ یهود اَستم، دَ خدمتِ خُو افتخارِ مونم ^{۱۴} تا بتنم یگو رقمِ غَیرتِ همتبارای خُو ره دَ شور بیرم و بعضی ازوا ره نجاتِ بدیم. ^{۱۵} چون اگه ردِ شُدونِ ازوا باعثِ آشتیِ دُنیا قد خُدا شد، قبولِ شُدونِ ازوا باعثِ چی موشه، بغير از زنده شُدو از مُردهها؟ ^{۱۶} اگه یگ حِصّه خَمیر که دَ عِنوانِ نوبَرِ حاصلاتِ تقدیمِ موشه مُقدّس آسته، پس تمامِ ذولّه خَمیر مُقدّس آسته؛ و اگه ریشه مُقدّس آسته، پس شاخچه ها ام مُقدّس آسته.

^{۱۷} لیکن اگه بعضی شاخچه های اصلی بُریده شد و تُو که یگ شاخچه زَبتونِ خودرُوی بُودی دَ جای ازوا پیوند شُدی و دَ ریشه و چربیِ درختِ زَبتونِ شربک شُدی، ^{۱۸} دَ بله امزو شاخچه ها فخرِ فروشی نکو. اگه فخرِ فروشی کنی، دَ یادِ خُو دَشته بش که تُو ریشه ره اُستوارِ نگاهِ نمونی، بلکه ریشه تُو ره اُستوارِ نگاهِ مونه. ^{۱۹} شاید تُو بگی: ”شاخچه ها بُریده شد تا ما پیوند شُنم.“ ^{۲۰} راست موگی. اونا بخاطرِ بے ایمانیِ خُو بُریده شد و تُو فقط

دَ وَسِيْلَه اِيْمَانِ خُو اَسْتَوَار اَسْتِي . پَس مَغْرُوْر نَبَش ، بَلَكِه بَتْرَس . ^{٢١} چُون اَكِه خُدا از بُرِيْدونِ شاخچِه هَاي طَبِيْعِي دَرِيغِ نَكْد ، از بُرِيْدونِ ازْتُو اَم دَرِيغِ نَمُونِه . ^{٢٢} پَس مِهْرَبَانِي و سَخْتِگِيْرِي خُدا رِه دَ نَظَرِ بَگِيْر : سَخْتِگِيْرِي شِي دَ بَرَابَرِ كَسَاي اَسْتِه كِه دَ وَسِيْلَه بَع اِيْمَانِي خُو اَفْتَدِه ، لِيَكِن مِهْرَبَانِي شِي بَلَدِه ازْتُو يَه ، دَ شَرَطِي كِه دَ مِهْرَبَانِي ازُو ثَابِتِ بُمْنِي ؛ اَكِه نَه تُو اَم بُرِيْدِه مَوْشِي . ^{٢٣} و اِسْرَائِيْلِي هَا اَم اَكِه دَ بَع اِيْمَانِي خُو اِدَامِه نَدِيَه ، پِيَوْنْد مَوْشِه ، چُون خُدا قُدْرَتِ دَرِه كِه اَوْنَا رِه دُوْبَارِه پِيَوْنْد كُنِه . ^{٢٤} چُون اَكِه تُو از دِرَخْتِ زَبْتُونِي كِه از نِيْگَاهِ طَبِيْعَتِ خُوْد رُوِي اَسْتِه بُرِيْدِه شُدِي و بَرخِلَافِ طَبِيْعَتِ دَ اَسَانِي دَ دِرَخْتِ زَبْتُونِي پِيَوْنْد شُدِي كِه شَنْدِه شُدْد ، پَس چِيْقَسِ كَلوْتَر اَمُو شاخچِه هَاي طَبِيْعِي دَ اَسَانِي دَ دِرَخْتِ زَبْتُونِ خُوْد پِيَوْنْد مَوْشِه .

رَحْمَتِ خُدا بَلَدِه پَگِ مَرْدَمِ اَسْتِه

^{٢٥} اَي بَرَارو ، مَا نَمِيخَايْم كِه شُمُو اَزِي رَاز بَع خَبَرِ بَشِيْد ؛ نَشْنِه كِه شُمُو خُوْد رِه دَاْنَا فِكْر كُنِيْد : سَخْتِ دَلِي دَ بَلِه يَگِ تَعْدَادِ مَرْدَمِ اِسْرَائِيْلِ حَاكِمِ شُدِه و تَا وَخْتِي اِدَامِه دَرِه كِه تَعْدَادِ كَامِلِ مِلَّتِ هَاي غَيْرِ يَهُودِ دَ پَادشَاهِي خُدا دَاخِلِ شَنِه . ^{٢٦} و دَ اَمْزِي رَقْمِ تَمَامِ اِسْرَائِيْلِ نِجَاتِ پِيْدَا مُونِه ، اَمُو رَقْمِ كِه نُوْشْتِه شُدِه :

” از صَهِيوْنِ يَگِ نِجَاتِ دِهْنْدِه ظَاهِرِ مَوْشِه ؛

او بے خدایی ره از اسرائیل دُور مونه.

۲۷ و اینمی عهد مه قد ازوا آسته،

وختیکه گناهای ازوا ره از بین بُرم.

۲۸ از نگاه خوشخبری، یهودیا بخاطر از شمو دشمن خدا حساب موشه، لیکن از نگاه
انتخاب شدو اونا بخاطر بابه کلونای خو دوست-دشتنی آسته، ۲۹ چراکه تحفه ها و دعوت
خدا تغییرناپذیر آسته. ۳۰ امو رقم که شمو یگ زمان از خدا اطاعت نموکدید، لیکن آلی
بخاطر نافرمانی ازوا شمو رحمت پیدا کدید، ۳۱ امو رقم اونا ام آلی نافرمان شده، تا د
وسیله رحمتی که نصیب از شمو شده اونا ام رحمت پیدا کُنه. ۳۲ چون خدا نشو میدیه که
تمام مردم د نافرمانی بند شده تا د بله پگ رحم کُنه. چون خدا تمام مردم ره د نافرمانی
های ازوا بند کد تا د بله پگ ازوا رحم کُنه.

۳۳ آه، که حکمت و دانایی خدا بے اندازه غوج آسته!

چیقس کُنج-و-کاوناپذیر آسته قضاوت های ازو

و چیقس دُور از پی بُردو آسته راه های ازو!

۳۴ ”چون کی آسته که فکرِ خداوند ره فامیده بشه؟“

یا کی آسته که مشاورِ ازو بوده بشه؟“

۳۵ ”کی د خداوند یگو چیز بخشش دده

تا بلده ازو پس دده شنه؟“

۳۶ چون تمام چیزا ازو، د وسیله ازو و بلده ازو آسته. او ره تا ابدالاباد بزرگی-و-جلال باد. آمین.

زندگی د خدمتِ خدا

۱۲ پس ای برارو، نظر د رحمتای خدا، از شمو خواهش مونم که جسم های خو ره د عنوانِ قربانی زنده و مقدس که قابل قبولِ خدا آسته، دزو تقدیم کنید که اینمی بلده شمو یگ عبادتِ عقلانی آسته. ۲ همرنگ ازی دنیا نبشید، بلکه د وسیله نو کدون فکرای خو، خودون ره تبدیل کنید تا پی برید که خاست-و-اراده خدا چی آسته، یعنی چیزخیل نیک، قابل قبول و کامل آسته.

^۳ دَ وَسِيْلَه فَيْضِي كَه دَز مَه دَدَه شُدَه، مَا دَ هَر كُدَم اَز شُمُو مُو كِيْم كَه خُود رَه اَز چِيْزِي كَه اَسْتِيْد، بِالِه تَر فِكْر نَكْنِيْد، بَلَكِه هَر كُدَم شُمُو عَاقِلَانَه دَ بَارِه خُو فِكْر كْنِيْد، دَ اَنْدَازِه اِيْمَانِي كَه خُدا بَلَدِه شُمُو نَصِيْب كَدِه. ^۴ چُون اُمُو رَقْم كَه دَ يِگ جِسْم اَعْضَاي كَلُو دَرِي وَ تَمَام اَعْضَا يِگ كَار رَه اَنْجَام نَمِيْدِيَه، ^۵ اُمُو رَقْم مَو اَم اِگْر چِه كَلُو اَسْتِي، وَ لِه دَ مَسِيْح يِگ جِسْم اَسْتِي وَ هَر كُدَم مَو اَعْضَاي يِگ دِيْگِه خُو. ^۶ مَو دَ مُطَابِقِ فَيْضِي كَه دَز مَو بَخْشِيْدَه شُدَه، تَحْفَه هَاي مُخْتَلَفِ دَرِي: اِگِه تَحْفَه كَس پِيْشِگُوْبِي اَسْتِه، اُو دَ مُطَابِقِ اِيْمَان خُو پِيْشِگُوْبِي كَنَه؛ ^۷ اِگِه خِيْدَمْت اَسْتِه، اُو خِيْدَمْت كُنَه؛ اِگِه تَعْلِيْم اَسْتِه، اُو تَعْلِيْم بَدِيَه؛ ^۸ اِگِه تَشْوِيْق كَدُو اَسْتِه، اُو دِيْگَرُو رَه تَشْوِيْق كُنَه، اِگِه بَخْشِيْش اَسْتِه، اُو سَخَاوَتْمَنْدَانَه بَخْشِيْش كُنَه، اِگِه رَهْبَرِي اَسْتِه، اُو قَد كُوشِيْش كَلُو رَهْبَرِي كُنَه، اِگِه مِهْرَبَانِي اَسْتِه، اُو قَد خُوشِي مِهْرَبَانِي كُنَه.

^۹ مَحَبَّت شُمُو بَايْد بَدُوْن رِيَاكَارِي بَشَه. اَز بَدِي نَفَرْت دَشْتَه بَشِيْد وَ خُود رَه دَ نِيْكِي بَخْسِيْنِيْد. ^{۱۰} يِگ دِيْگِه خُو رَه قَد مَحَبَّتِ بَرَادِرَانَه دُوسْت بَدْنِيْد وَ هَر كُدَم شُمُو يِگ دِيْگِه خُو رَه اَز خُود كَدِه كَلُو تَر اِحْتِرَام كْنِيْد. ^{۱۱} دَ كُوشِيْش-وَ-تَلَاْشِ ثَمْبَلِي نَكْنِيْد؛ دَ رُوح-وَ-رُوانِ پُر اَز جُوش-وَ-خُرُوشِ بَشِيْد وَ دَ مَوْلَا خِيْدَمْت كْنِيْد. ^{۱۲} دَ اُمِيْدِي كَه دَرِيْدِ خُوشْحَالِ بَشِيْد؛ دَ وَخْتِ رَنْج-وَ-مُصِيْبِتِ صَبْرِ دَشْتَه بَشِيْد وَ دَ دُعَا ثَابِتِ قَدَمِ بُمْنِيْد. ^{۱۳} دَ پُورِه كَدُوْنِ اِحْتِيَاجَاتِ مُقَدَّسِيْنِ شَرِيْكَ شُنِيْد وَ مِهْمُوْنُوْازِ بَشِيْد. ^{۱۴} بَلَدِه كَسَاي كَه شُمُو رَه آزار-وَ-اَذِيْتِ مُونَه، خَيْر-وَ-بَرَكَتِ طَلْبِ كْنِيْد، اَرِه خَيْر-وَ-بَرَكَتِ طَلْبِ كْنِيْد وَ نَالْتِ نَكْنِيْد. ^{۱۵} قَد كَسَاي كَه

خوشحالی مونه، خوشحالی کُنید و قد کسای که چخرا مونه، چخرا کُنید. ^{۱۶} قد یگدیگه
 خو همدل-و-همفکر بشید؛ بلند هوا نبشید، بلکه قد مردمای عاجز-و-بیچاره شست-و-
 برخاست کُنید و خود ره از دیگرو کده دانا حساب نکُنید. ^{۱۷} د هیچ کس د عوض بدی،
 بدی نکُنید، بلکه د باره چیزای فکر کُنید که د نظر پگ قابل قبول آسته. ^{۱۸} اگه امکان
 دره، تا جای که مربوط از شمو موشه، قد پگ مردم د صلح-و-صفا زندگی کُنید. ^{۱۹} آی
 عزیزا، انتقام خو ره نگیرید، بلکه د قار-و-غضب خدا ایله بدید، چون نوشته شده:
 ”خداوند موهیه: ’انتقام گرفتو کار ازمه یه، ما جزا میدیم.‘“ ^{۲۰} برعکس،

”اگه دشمنون تو گشنه یه، دزو نان بدی

و اگه تئنه یه، آو؛

چون قد امزی کار قوغ های آتش ره د بله تولغه شی کوڈ مونی.“

^{۲۱} از بدی شکست نخور، بلکه بدی ره قد نیکی شکست بدی.

إطاعت کدو از حکمرانا

۱۳ هر کس باید تابع قدرت های صاحب اختیار بشه، چون هیچ قدرتی نیست که از

طرفِ خُدا نَبْشِه و قُدْرَت های ام که و جُود دَرِه، اُونَا دَ وَسِيْلَه خُدا مُقَرَّر شُدِه. ^۲ پس هر کسی که دَ برابرِ یِگ قُدْرَت ایسْتِه مُوشِه، دَ برابرِ چِیزِی که خُدا مُقَرَّر کدِه ایسْتِه مُوشِه و کسای که ایسْتِه مُوشِه، مَحْکُومِيْت رِه دَ بِلِه خُو مِيرِه. ^۳ چُون حُکْمَرَانَا بِلْدِه کسای که اَعْمَالِ نِيک اَنْجَام مِيدِيه، بَاعِثِ تَرَس نِيِيه، بَلْکِه بِلْدِه بَدْکَارَا اَسْتِه. آيا مِيخَاهِي که امزُو صَاحِبِ قُدْرَت تَرَس نَدَاشْتِه بَشِي؟ پس کارِ نِيک اَنْجَام بَدِي و اُو تُو رِه تَعْرِيف-و-تَوْصِيْف مُونِه؛ ^۴ چُون اُو خِدْمَتْگَارِ خُدا اَسْتِه بِلْدِه خُوبِي تُو. لِيکِن اگِه کارِ بَد اَنْجَام مِيدِي، اَزُو بَتَرَس، چْرَاکِه اُو شَمَشِيْر رِه عَبَث قَدْ خُو نَمِيگَرْدَنِه. اُو خِدْمَتْگَارِ خُدا اَسْتِه تَا غَضَبِ رِه دَ بِلِه بَدْکَارِ اُورْدِه جَزَا بَدِيه. ^۵ پس لَازِم اَسْتِه که اِنْسَان تَابِع بَشِه، نَه تَنهَا بَخَاطِرِ غَضَبِ خُدا، بَلْکِه بَخَاطِرِ وِجْدَانِ خُو اَم. ^۶ امزِي خَاطِرِ اَم شُمُو مَالِيه مِيدِيد، چُون حُکْمَرَانَا خِدْمَتْگَارِي خُدا يَه و مَصْرُوفِ امزِي چِيْزَا اَسْتِه. ^۷ پس دَ هر کس هر چِیزِی رِه که حَقْدَارِ شِي اَسْتِه بَدِيد: بَاجِ رِه دَ حَقْدَارِ بَاجِ، مَالِيه رِه دَ حَقْدَارِ مَالِيه، اِحْتِرَامِ رِه دَ حَقْدَارِ اِحْتِرَامِ و عِزَّتِ رِه دَ حَقْدَارِ عِزَّتِ.

مُحَبَّتِ کُنِيد، چْرَاکِه وختِ کَم مَنْدِه

^۸ از هِيچ کس چِیزِی قَرْضَادَرِ نَبَشِيد، بَغِيْر اَزِي که يِگْدِيگِه خُو رِه مُحَبَّتِ کُنِيد؛ چُون کَسِي که يِگِ دِيگِه رِه مُحَبَّتِ کُنِه، اُو شَرِيْعَتِ رِه دَ جَايِ اُورْدِه. ^۹ چُون اَمِي اَحْکَامِ: ”زِنَا نَكُو! قَتْلِ نَكُو! دُزِي نَكُو! طَمَعِ نَكُو!“ و هر حُکْمِ دِيگِه که اَسْتِه، دَ امزِي خُلَاصَه مُوشِه:

”همسایه خو ره رقمِ خود خو آلی دوست دشته بش. “^{۱۰} مُحَبَّت کُننده د همسایه خو بدی نَمُوکَنه؛ امزی خاطر مُحَبَّت تکمیل کُننده شریعت آسته.

علاوه ازی، شَمو میدنید که ای چی زمان آسته، یعنی امی آلی ساعت شی رسیده که از خاو بیدار شنید، چراکه آلی نجات مو نزدیکتر آسته نسبت د وختیکه مو ایمان اوردی.
^{۱۲} شاو تقریباً تیر شده و روز نزدیک آسته. پس، بیید که کارای تریکی ره از خود بُر کنی و زره نور ره بپوشی. ^{۱۳} بیید که آبرومندانه زندگی کنی مثلِ که د روشنی روز قرار دری، نه د عیاشی و شراب خوری، نه د فسق و فساد و نه د جنجال و حسد، ^{۱۴} بلکه خودون ره قد مولا عیسیٰ مسیح بپوشنید و بلده پوره کدونِ خواهشاتِ جسم هیچ آمادگی نگیرید.

قبول کدون یگدیگه

۱۴ کسی ره که د ایمان خو ضعیف آسته، قبول کنید، لیکن نه بلده ازی که د باره عقیده های ازوا جر-و-بحث کنید. ^۲ یگ نفر عقیده دره که هر چیز ره خورده میتنه، ولی کسی که د ایمان خو ضعیف آسته، تنها سوزیجات مُوخوره. ^۳ کسی که هر چیز مُوخوره نباید کسی ره که نمُوخوره خار-و-حقیر حساب کنه و کسی که نمُوخوره نباید آدمی ره که مُوخوره محکوم کنه، چراکه خدا او ره قبول کده. ^۴ تو کی آستی که د باره غلام کس دیگه قضاوت مونی؟ استوار مندو یا افتدون ازو مربوطِ بدار شی موشه. و او استوار مومنه،

چُون خُداوند مِیتنه که اُو ره اُستوار کُنه.

^۵ یگ نفر یگ روز ره از دِیگه روزا کده مُهمتر حساب مونه، ولے یگ نفر دِیگه پگ روزا ره یگ رقم میدنه. پس هر کس دَ فکرِ خود خُو عقیده کامل دشته بشه. پس هر کس هر فکر که دَره دمزو عقیده کامل دشته بشه. ^۶ کسی که یگ روز ره دَ عنوانِ روزِ خاص احترام مونه، اُو ره بخاطرِ مولا مونه. امچنان کسی که گوشت مُوخوره، اُو دَ احترامِ مولا مُوخوره، چُون اُو از خُدا شکرگزاری مونه؛ و کسی که نَمُوخوره ام بخاطرِ خُدا نَمُوخوره و از خُدا شکرگزاری مونه. ^۷ چُون هیچ کُدم از مو بلده خود خُو زندگی نَمونی و هیچ کُدم مو بلده خود خُو نَمومری. ^۸ اگه مو زندگی مونی، مو بلده مولا زندگی مونی و اگه مومری، ام بلده مولا مومری. پس چی زنده بشی، چی بُمری، مو دَ مولا تعلق دری. ^۹ چُون بلده امزی مقصد مسیح مُرد و دُوباره زنده شد تا مولا ی مُرده ها و زنده ها بشه.

^{۱۰} پس تُو چرا دَ بله پرار خُو قضاوت مونی؟ یا تُو چرا پرار خُو ره خار-و-حقیر حساب مونی؟ چُون پگ مو دَ پیشِ تختِ قضاوتِ خُدا ایسته موشی. ^{۱۱} چُون نوشته شده:

”خُداوند مَوگیه: قَسَم دَ زندگی مه

که هر زانو دَ برابر مه خم موشه

و هر زیو خُدا ره اقرار مونه.

۱۲ پس هر کُدم ازمو حساب خُو ره دَ خُدا میدی.

۱۳ امزی خاطر بیید که دَ بله یگدیگه خُو قضاوت نکنی، بلکه دَ عوض شی تصمیم بگیری

که کُدم سنگِ لَخَشَنْدُک یا مَوَانِع دَ سرِ راهِ برارِ خُو نیلی. ^{۱۴} ما میدنم و دَ مولا عیسیٰ

یقین دَرُم که هیچ خوراک دَ ذاتِ خُو ناپاک نیسته، لیکن بلده کسی که او ره ناپاک فکر

مونه، ناپاک آسته. ^{۱۵} اگه برارِ تُو بخاطرِ خوراکی که مُوخوری آزرده موشه، تُو دیگه دَ

مُحَبَّتِ رفتارِ نَمونی. نیل که خوراکِ تُو باعثِ نابودی کسی شنه که مسیح بخاطرِ ازو

مُرد. ^{۱۶} پس نیلید که چیزِ خُوبِ شُمو بد گفته شنه. ^{۱۷} چُون پادشاهی خُدا خوردو و وُچی

کدو نییه، بلکه عدالت، صلح-و-سلامتی و خوشی دَ روحِ اَلْقُدسِ آسته. ^{۱۸} هر کسی که دَ

امزی طریقِ مسیح ره خدمت مونه، مَورِدِ پَسَنِدِ خُدا آسته و قابلِ قَبُولِ مَرْدُم. ^{۱۹} پس بیید

که پُشتِ چیزای بگردی که باعثِ برقراری صلح-و-صفا و آبادی یگدیگه مو موشه.

۲۰ بخاطرِ خوراکِ کارِ خُدا ره خراب نکنید. دُرُست آسته که هر خوراکِ پاک آسته، لیکن

ای غَلَطِ آسته که یگ آدم دَ وسیله خوردونِ یگو چیز باعثِ لَخَشِیدونِ کسِ دیگه شنه.

۲۱ بهتر آسته که نه گوشت بخوری، نه شراب وُچی کنی و نه کُدم کاری ره انجام بدی که

باعثِ لَخَشِیدونِ برارِ تُو موشه. ^{۲۲} هر عقیده که دری دَ دِلِ خُو دَ حُضُورِ خُدا نگاه کو. نیک

دَ بَخْتِ کسی که خود ره بخاطرِ چیزی که قبول کده محکوم نکنه. ^{۲۳} لیکن کسی که دَ

بارِه کُدم خوراک شک دَره، اگه او ره بُخوره محکوم مُوشه، چراکه عملِ ازو از رُوی ایمان نَبوده؛ و هر چیزی که از رُوی ایمان نییه، گناه آسته.

زندگی کدو بلده خوشی دیگر

۱۵ مو که قوی آستی، باید ناتوانی های مردمای ضعیف ره تحمّل کنی و د پُشتِ خوشی خودون خو نگردي. ^۲ هر کُدم مو باید همسایه خو ره بلده خوبی شی خوش کنی تا باعث آبادی شی شنی. ^۳ چون مسیح ام پُشتِ خوشی خود خو نميگشت، بلکه امو رقم که نوشته شده: "توهين کسای که تو ره توهين مونه، د بله ازمه قرار گرفته." ^۴ چون هر چیزی که د گذشته نوشته شده، بلده تعلیم ازمو نوشته شده تا د وسیله پایداری و تشویقی که نوشته های مقدّس موبخشه امیدوار بشی. ^۵ خدای که عطا کُننده بُردباری و دلگرمی آسته، شمو ره قوت بدیه تا مطابقِ خاستِ مسیح عیسیٰ قد یگدیگه خو همدل-و-همفکر بشید ^۶ و یگ-دل و یگ-زبو شده خدا ره که آته مولای مو عیسیٰ مسیح آسته، حمد-و-ثنا بگید.

^۷ پس یگدیگه خو ره قبول کنيد، امو رقم که مسیح شمو ره بلده بزرگی-و-جلالِ خدا قبول کد. ^۸ چون ما دز شمو موگیم که مسیح بخاطرِ حقیقتِ خدا خدمتگارِ یهودیا شد تا وعده های ره که د بابه کلونا دده شُد، تصدیق کنه، ^۹ و تا مردمای غیرِ یهود خدا ره بخاطرِ

رَحْمَتِ شَيْ حَمْدٍ-و-ثَنًا بُغِيه. اُمُّ رَقْمٍ كَه نُوْشْتَه شُدَه:

”امزی خاطر تُو ره دَ مینکلِ مردُمایِ غَیرِ یَهُودِ اِقْرارِ مُونُم

و بَلَدَه نامِ تُو سُرُودِ میخانمُ.“

^{۱۰} و بسمِ مُوگیه:

”ای مردُمایِ غَیرِ یَهُودِ، قَد قَوْمِ اَزُو خوشی کُنید.“

^{۱۱} و بسم:

”ای پگِ مِلَّتِ ها، خُداوندِ ره ستایش کُنید،

”ای تمامِ قَوْمِ ها، اُو ره حمد-و-ثَنًا بُگید.“

^{۱۲} و اِشعیا امِ مُوگیه:

”رِیشَه یَسّیِ مییه،

اُمُو که باله مُوشه تا دَ بِلَه مِلَّتِ ها حُکمرانی کُنه

و مِلَّتْ هَا دَزُو اُمِيد مُوَكْنَه.

^{۱۳} خُدای که سرچشمه اُمید آسته، شُمو ره قد خوشی کامل و آرامش د ایمان پُر کُنه تا د وسیله قُدرتِ روح اَلْقُدس از اُمید لَبْریز شُنید.

پولس، خِدْمَتگَارِ مَرْدَمایِ غَیرِ یَهُود

^{۱۴} آی برارون مه، خود مه د باره شُمو اِطْمینان دَرُم که شُمو پُر از نیکی آستید و از هر علم پُر شُدید و میتید که یگدیگه خُو ره نصیحت کُنید. ^{۱۵} باوجود ازی، ما عَدْر جُرأت کده د باره بعضی مطلب ها د عنوانِ یادآوری دَز شُمو نوشته کُدم، بخاطرِ فیضی که خُدا دَز مه بخشیده ^{۱۶} تا خِدْمَتگَارِ مَسیحِ عِسیٰ بِلده مَرْدَمایِ غَیرِ یَهُود بَشُم و وظیفه پیشوایی اعلان کدون خوشخبری خُدا ره انجام بدیم و تا مَرْدَمایِ غَیرِ یَهُود یگ هدیه قابلِ قبول بَشه که د وسیله روح اَلْقُدس تقدیس شده. ^{۱۷} پس د وسیله مَسیحِ عِسیٰ د بِله کارای خُو که د خِدْمَتِ خُدا انجام میدیم، افتخار موم. ^{۱۸} چون ما جُرأت نَموم که از کُدم چیزی دیگه توره بگم بغیر از چیزی که مَسیح از طریقِ ازمه انجام دد تا او اِطَاعَتِ مَرْدَمایِ غَیرِ یَهُود ره د دست بیره، د وسیله گفتار و کردارِ ازمه، ^{۱۹} د وسیله قُدرتِ مُعجزه ها و چیزای عجیب و د وسیله قُدرتِ روح خُدا، د اندازه که از اورشلیم شروع کده تا منطقه اِیریکوم خوشخبری مَسیح ره بطورِ کامل اعلان کُدم. ^{۲۰} امزی خاطر شور-و-شوق دَرُم که خوشخبری ره د جایی اعلان کُمن که نام مَسیح هنوز د اُونجی گرفته نَشده، تا د بِله پای سنگِ یگو کس دیگه آباد

نکنم، ^{۲۱} بلکه امو رقم که نوشته شده:

”بلده کسای که د باره ازو گفته نشده، اونا مینگره

و کسای که نشنیده، پی موبره.“

^{۲۲} امی دلیل بارها مانع آمدون مه د پیش ازشمو شد.

تصمیم پولس بلده دیدون ایماندارای روم

^{۲۳} لیکن آلی چون د امزی منطقه ها دیگه جای بلده خدمت مه نمنده و غدر سال ها ام آسته که د شوق آمدو د پیش ازشمو آستم، ^{۲۴} هر وختیکه سون اسپانیا سفر کدم، د پیش شمو مییم. ارے، امیدوار آستم که د غیت تیر شدو از منطقه شمو، شمو ره ملاقات کنم و غیتیکه از دیدون شمو برخوردار شدم، د کومک ازشمو د سفر خو ادامه بدیم. ^{۲۵} لیکن فعلاً سون اورشلیم ری آستم تا مقدسین ره د اونجی خدمت کنم. ^{۲۶} چون ایماندارای مقدونیه و آخیا د خوشی خو بلده غربیای که د مینکل مقدسین اورشلیم آسته یگ کومک ری کده. ^{۲۷} اونا د رضای خو امی کار ره کد؛ د حقیقت، اونا دیندار یهودیا آسته، چون اگه مردمای غیر یهود د برکت های روحانی یهودیا شریک شده، بلده ازوا ام لازم آسته که قد چیزای مادی خو یهودیا ره خدمت کنه. ^{۲۸} پس وختیکه امی کار ره انجام ددم و اطمینان

پیدا کدُم که امی کومک دزوا رَسیده، اوخته از راهِ منطقه شمو سون اسپانیا مورم؛ ^{۲۹} و ما میدنم وختیکه پیش شمو مییم، ما قد برکت های بے اندازه مسیح مییم.

^{۳۰} آی برارو، ما د نام عیسی مسیح و د وسیله مُحَبَتِ روحِ اَلْقُدس از شمو خاهش مونم که شمو د پیش خُدا د حق ازمه قد ازمه قتی سخت دُعا کُنید. ^{۳۱} دُعا کُنید که ما از دِست بے ایمانای منطقه یهودیه نجات پیدا کُنم و خدمت مه د اورشلیم قابلِ قبولِ مُقَدَّسین بشه ^{۳۲} تا د خاست-و-اراده خُدا قد خوشی د پیش شمو بییم و قد شمو یگجای تازه شُنم. ^{۳۳} خُدای که سرچشمه صلح-و-سلامتی آسته، قد پگ شمو بشه، آمین.

دُعا و سلام پولس بلده ایمانداري روم

۱۶ خوارِ ایماندار مو فیبی ره که خدمتگارِ جماعتِ ایماندارا د شارِ کنخربا آسته دز شمو معرفی مونم ^۲ تا او ره د نامِ مولا پذیرایی کُنید، امو رقم که د بینِ مُقَدَّسین مناسب آسته. د هر چیزی که او دز شمو ضرورت دشته بشه قد شی کومک کُنید، چراکه او د غدر کسا کومک کده و د خود مه ام.

^۳ د پرسکلا و اکیلا که د راهِ خدمت د مسیح عیسی همکارای مه آسته، سلام برسَنید. ^۴ اونا بخاطرِ جانِ ازمه سر خُو ره د خطر اندخت. نه تنها مه، بلکه پگِ جماعت های

ایماندارای غیر یهود ازوا تَشْکُری مونه. ^۵ امچنان دَ جماعتِ ایماندارای که دَ خانه ازوا جَم موشه سلام برسَنید. دَ دوستِ عزیز مه اِپِنیطُس که اوّلین ایماندارِ آسته سلام برسَنید. ^۶ دَ مَریم که بلده رُشد شُمو غَدر سخت زَحمت کشیده، سلام برسَنید. ^۷ دَ قَومای مه اندرونیکاس و یونیه که قد ازمه یگجای بندی بُود، سلام برسَنید؛ اونا دَ مینکلِ رَسولا مشهور آسته و از مه پیش دَ مسیح ایمان اُورده. ^۸ دَ اَمپلیاتُس که دَ رفاقتِ مولا دوستِ عزیز مه یه، سلام برسَنید. ^۹ دَ اوربائُس که دَ خِدمتِ مسیح همکار مو آسته و دَ استاخیس دوستِ عزیز مه، سلام برسَنید. ^{۱۰} دَ آپلیس که دَ خِدمتِ مسیح ثابت شُده، سلام برسَنید. دَ کسای که دَ خانوارِ اَرستوبولُس تعلقِ دَره، سلام برسَنید. ^{۱۱} دَ قَومای مه هیرودیون و دَ کسای که دَ خانوارِ نرکیسوس دَ مولا ایمان دَره سلام برسَنید. ^{۱۲} دَ تریفینا و تریفوسا که دَ راهِ خِدمتِ دَ مولا زَحمت کشیده، سلام برسَنید. دَ پرسیسِ عزیز که دَ راهِ خِدمتِ دَ مولا زَحمت کشیده، سلام برسَنید. ^{۱۳} دَ رُوفُس که دَ خِدمتِ مولا اِنْتِخاب شُده و دَ آبه شی که آبه خنده مه آسته، سلام برسَنید. ^{۱۴} دَ اَسینکریتُس، فلیگون، هَرِمِس، پَطروباس، هَرماس و دیگه برارو که قد ازوا آسته، سلام برسَنید. ^{۱۵} دَ فیلولوگوس، یولیه، نیریاس و خوار شی و دَ اولیمپاس و پگِ مُقدَّسین که قد ازوا آسته، سلام برسَنید. ^{۱۶} یگدیگه خُوره قد رُوی ماخی مُقدَّسانه سلام بَگید. تمامِ جماعتِ های ایماندارای مسیح ام دَز شُمو سلام مَوگیه.

^{۱۷} آي برارو، دز شمو تاكيد مونم كه فكر خو ره سون كساي بگيريد كه د مينكل شمو تفرقه ميندزه و مانع راه شمو موشه و برخلاف تعليمي كه شمو حاصل كديد رفتار مونه؛ ازوا دوري كنيد. ^{۱۸} چون اي رقم نفرا مولاي مو مسيح ره خدمت نمونه، بلكه كوره هاي خو ره خدمت مونه و قد توره هاي نرم و شيرين دل هاي ساده-دل ها ره برده اونا ره بازي ميديه. ^{۱۹} ازي كه اطاعت شمو د پگ معلومدار شده، ما د باره شمو خوشحال استم. پس ما ميخايم كه شمو د نيكي كدو دانا بشيد و د بدی كدو نادو. ^{۲۰} خدای صلح-و-سلامتی د زودی شیطو ره د تی پای شمو جو جو مونه! فیض مولای مو عیسی مسیح نصیب شمو شنه.

^{۲۱} تیموتائوس همكار مه و لوكيوس و ياسون و سوسپاتروس قومای مه دز شمو سلام موكيه. ^{۲۲} ما ترتيوس كه نوشته كنده امزي خط استم، دز شمو د نام مولا سلام ميرستم. ^{۲۳} غايوس كه ما و تمام جماعت ايماندارا مهمون شي استی، دز شمو سلام ميرسند. ^{۲۴} [فیض مولای مو عیسی مسیح نصیب پگ شمو شنه. آمین.]

^{۲۵} آلی حمد-و-ثنا د خدای كه قدرت دره شمو ره د مطابق خوشخبری كه د باره عیسی مسیح موعظه مونم قوت بدیه، د مطابق برملا شدن رازی كه از زمانای گاه تاشه نگاه

شُد، ^{۲۶} لیکن آلی برَملا شُده. اُمُو راز از طَریقِ نَوشته های اَنبیا مُطابِقِ حُکمِ خُدايِ اَزلی-
و-اَبَدی دَ تمامِ مِلَّتِ ها فامَنده شُده تا اِطاعتِ کده ایمان بیره. ^{۲۷} دَ خُدايِ یکتا و دانا دَ
وَسیله عیسیٰ مَسیحِ تا اَبَدُالاباد بُزرگی-و-جلال باد! آمین.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

afghanbibles.org © آزرگی

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.